

ยังไม่เซ็น ใครเป็นคนเบิก

ว่าด้วยเรื่องของท้องถิ่นหน้อยครับ เมื่อหัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกยังไม่ลงนาม แล้วเบิกเงินค่าลงทะเบียนฝึกอบรมไปแล้วหรือไม่

นางสาวเดียร์ เป็นบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลฯ ขอสำเนาฎีกาค่าลงทะเบียนตามโครงการฝึกอบรมในหลักสูตรการบริหารงานบุคคลข้าราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับตำแหน่ง “ระบบแห่ง” รุ่นที่ ๑ เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๙ เป็นเงิน ๔,๕๐๐ บาท เพื่อรับทราบข้อมูลว่าได้มีการเบิกจ่ายเงินไปแล้วหรือไม่ เนื่องจากตนเองในฐานะหัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกเงินยังไม่ได้ลงนามในฐานะหัวหน้าหน่วยงานเบิก แต่ต้องการการบริหารส่วนตำบลฯ ปฏิเสธด้วยเหตุผลว่า นางสาวเดียร์ขอโดยไม่มีเหตุผลสมควรตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) การเปิดเผยอาจกระทบประโยชน์ได้เสียของผู้หนึ่งผู้ใด และเป็นข้อมูลของบุคคลอื่นไม่เกี่ยวข้องกับนางสาวเดียร์เปิดเผยไปก็ไม่เกิดประโยชน์กับผู้ขอและหน่วยงาน แต่จะทำให้ราชการและผู้อื่นเสียหายได้ นางสาวเดียร์จึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ องค์การบริหารส่วนตำบลฯ มีหนังสือส่งเอกสารไปให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ประกอบการพิจารณาแต่ไม่ชี้แจงอะไรเพิ่มเติม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารฎีกาค่าลงทะเบียนตามโครงการฝึกอบรมในหลักสูตรการบริหารงานบุคคลข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นางสาวเดียร์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน จึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลฯ ดังกล่าว เปิดเผยข้อมูลข่าวสารฎีกาค่าลงทะเบียนตามโครงการฝึกอบรมฯ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่นางสาวเดียร์

การขอมามากมายถึง การขอสำเนาเอกสารจำนวนหลายชุดเกินความจำเป็น โดยไม่มีเหตุผลสมควร ส่วนขอย่อยหมายถึง ขอเอกสารที่เคยขอไปและหน่วยงานก็ได้มีหนังสือส่งให้แล้วทุกครั้ง ก็ยังขอเอกสารชุดนั้นไปอีก มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(สค ๔๐๘/๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขออนุญาตหรือไม่

เราเห็นตึกกรมบ้านช่อง อาคารสูงต่าง ๆ ก่อสร้างมากมาย ถ้าเราอยากจะรู้ว่าได้ก่อสร้างถูกต้องหรือไม่ จะขอตรวจสอบได้หรือไม่

ร้อยตำรวจตรี ดาวน้อย มีหนังสือ ๒ ฉบับถึงเทศบาลเมืองแห่งหนึ่ง ขอข้อมูลข่าวสารสำเนาการขออนุญาตก่อสร้างอาคารพาณิชย์ของนายรจันอยู่หมู่ที่ ๑ และนางเล็กอยู่หมู่ที่ ๒ แต่เทศบาลเมืองฯ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่ปรากฏว่าร้อยตำรวจตรี ดาวน้อยได้รับผลโดยตรงต่อการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้างแก่นายรจันและนางเล็ก และการเปิดเผยใบอนุญาตก่อสร้าง อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลทั้งสอง ร้อยตำรวจตรี ดาวน้อยจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เทศบาลฯ มีหนังสือส่งข้อมูลไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงสรุปว่า เทศบาลฯ ได้พิจารณาตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบระเบียบเทศบาลฯ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๑๔ เห็นว่า คำขอของร้อยตำรวจตรี ดาวน้อย ไม่แสดงเหตุผลและความจำเป็น จึงไม่เป็นไปตามระเบียบ ฯ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า แบบคำขออนุญาตก่อสร้างอาคารดัดแปลงอาคาร หรือรื้อถอนอาคารของนายรจันและนางเล็ก เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับร้อยตำรวจตรี ดาวน้อย ผู้อุทธรณ์ แจ้งในชั้นอุทธรณ์ว่าต้องการทราบข้อมูลตามคำขอเพื่อตรวจสอบว่า ทั้งสองคนได้ยื่นขอสร้างอาคารพาณิชย์หรือขอสร้างโรงฆ่าสัตว์ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่เท่านั้นเอง จึงวินิจฉัยให้เทศบาลฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้ร้อยตำรวจตรี ดาวน้อย แต่อาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕)

ขอฝากไว้ครับ เรื่องที่เกี่ยวกับหน่วยงานท้องถิ่น ขอให้ท่านเก็บไว้ดูเป็นตัวอย่าง เพราะอำนาจหน้าที่ไม่แตกต่างกันครับ คำขอข้อมูลที่ได้รับก็อาจเป็นเรื่องที่เคยมีคนขอจากที่อื่นมาแล้ว มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๒๐/๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

น้องขอดูแลพี่

เรื่องนี้เป็นประโยชน์ทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพราะนำไปใช้ในเรื่องของครอบครัวได้น่าคิดครับว่า ควรจะไปศาลก่อน หรือไปขอข้อมูลจากโรงพยาบาลก่อน ไปดูกัน

นางอึ้งมีหนังสือถึงโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ขอสำเนารายงานการรักษาพยาบาลพร้อมผลการวินิจฉัยเบื้องต้นของนางอึ้ง ซึ่งเป็นพี่สาวของตนเอง ว่าเป็นบุคคลวิกลจริตหรือไม่ เพื่อให้พนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดี ยื่นคำร้องต่อศาลแต่งตั้งนางอึ้งเป็นผู้พิทักษ์ของนางอึ้ง แต่โรงพยาบาลฯ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยว่า ข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลเป็นความลับส่วนบุคคล จะเปิดเผยได้เฉพาะตามความประสงค์ของเจ้าของข้อมูล หรือตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ นางอึ้งจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โรงพยาบาลฯ มีหนังสือชี้แจงว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเวชระเบียนของนางอึ้งได้ เนื่องจากขัดมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยผู้ป่วยรายนี้ยังมีชีวิตอยู่ นางอึ้งเป็นเพียงพี่น้องร่วมบิดามารดา หากนางอึ้งยื่นคำร้องขอให้ศาลแต่งตั้งตนเองเป็นผู้พิทักษ์ หรือศาลมีหมายเรียกก็จะเปิดเผยให้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า กรณีนี้เป็นการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลไม่สามารถดำเนินการด้วยตนเองได้ เพราะพิการ จิตฟั่นเฟือน หรือมีเหตุอื่นก็ให้ผู้พิทักษ์ดำเนินการแทนเจ้าของข้อมูลได้ การที่ศาลยังไม่มีคำสั่งให้นางอึ้งเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถและแต่งตั้งใครเป็นผู้พิทักษ์ จึงยังไม่เป็นการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นางอึ้งจึงควรดำเนินการตามกฎหมายร้องขอต่อศาลให้นางอึ้งเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถเสียก่อน การที่โรงพยาบาลฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลของนางอึ้งจึงถูกต้องแล้ว วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

เรื่องนี้นางอึ้งคงไปขอศาลเรียบร้อยแล้วครับ หากครอบครัวใดมีเรื่องแบบนี้อีก ขอให้ไปศาลก่อนนะครับ จะได้ไม่เสียเวลา มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไม่หรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๑๖/๒๕๖๒)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ใครเป็นคนสั่ง

คนนี้มีเรื่องฟ้องคดีกันกับญาติ ต่อมาพนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องและพนักงานอัยการก็เห็นด้วยว่าอย่าฟ้องเลย เธอก็เลยอยากทราบว่าพนักงานอัยการท่านใดบ้างที่ลงชื่อสั่งคดี

นางสาวหนึ่ง ได้เข้าแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนขอให้ดำเนินคดีกับนางสาวสองและนางสาวสาม ข้อหาร่วมกันปลอมแปลงเอกสารราชการ ใช้เอกสารราชการปลอม และยกยอกทรัพย์ ต่อมาพนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องทั้งสองคนและแจ้งไปยังพนักงานอัยการพิจารณาสั่งคดี ซึ่งต่อมามีคำสั่งยุติการดำเนินคดีทั้งสองคนในข้อหาร่วมกันยกยอกทรัพย์ เพราะยอมความกันและคดีขาดอายุความ ส่วนเรื่องปลอมและใช้เอกสารราชการปลอม หลักฐานไม่พอ นางสาวหนึ่งจึงขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานอัยการจังหวัด เกี่ยวกับรายชื่อพนักงานอัยการที่รับผิดชอบและรายชื่อพนักงานอัยการที่ร่วมลงลายมือชื่อในคำสั่งไม่ฟ้อง แต่สำนักงานอัยการจังหวัดมีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ฯ และจะเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพนักงานอัยการที่เกี่ยวข้องในคดี ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) นางสาวหนึ่งจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานอัยการจังหวัดส่งเอกสารตามอุทธรณ์ไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า เมื่อได้รับหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจากนางสาวหนึ่งแล้วได้แจ้งพนักงานอัยการที่มีชื่อเกี่ยวข้องว่าจะคัดค้านการเปิดเผยหรือไม่ ก็ได้รับตอบกลับไม่มีทั้งคัดค้าน ยินยอมและไม่ตอบจึงถือว่าไม่ปฏิเสธ ส่วนเหตุผลที่ไม่เปิดเผยรายชื่อพนักงานอัยการตั้งแต่แรก เพราะไม่ทราบวัตถุประสงค์ที่แท้จริงว่าจะนำรายชื่อไปทำอะไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า รายชื่อพนักงานอัยการที่รับผิดชอบและรายชื่อพนักงานอัยการที่ร่วมลงลายมือชื่อในคำสั่งไม่ฟ้อง เป็นข้อมูลข่าวสารการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และพระราชบัญญัติองค์การอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของพนักงานอัยการ เมื่อได้มีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้ว มีผลให้การพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ฯ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเมื่อเปิดเผยรายชื่อพนักงานอัยการไปแล้ว จะเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความไม่ปลอดภัยแต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แต่การเปิดเผยจะทำให้เกิดความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการ จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการจังหวัด เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นางสาวหนึ่ง แต่ไม่รวมถึงลายมือชื่อของพนักงานอัยการ อนุญาตให้ดูได้แต่ไม่ให้ถ่ายสำเนาเอกสาร

หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หรือไปได้นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘

(ที่ สค ๔๒๘/๒๕๖๒)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ขายนมวัว ก็เปิดเผยได้

นอกจากซื้อนมกล่องดื่มกันแล้ว วันนี้พาท่านไปดูการบริหารงานกิจการภายในของผู้ผลิตกันบ้างว่าจะอร่อยเหมือนนมในกล่องหรือเปล่า

นายตุ้มมีหนังสือถึงสำนักงานสหกรณ์แห่งหนึ่ง ขอข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการ คือ ๑) รายงานการสืบหาข้อเท็จจริงโครงการโคนมทดแทนสหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์ก และ ๒) รายงานการสืบหาข้อเท็จจริงการเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ แต่สำนักงานสหกรณ์ ฯ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นก่อนออกคำสั่งทางปกครองหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) นายตุ้มจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานสหกรณ์ ฯ ส่งเอกสารตามอุทธรณ์ไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า นายตุ้มได้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดขอให้ตรวจสอบโครงการโคนมทดแทนสหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์ก และเพิกถอนมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ เรื่องถอดถอนนายตุ้มออกจากกรรมการสหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์ก กรณีนี้แหละครับที่นายตุ้มเขามีส่วนเกี่ยวข้อง นายทะเบียนสหกรณ์จึงแต่งตั้งคณะผู้ตรวจการสหกรณ์ตรวจสอบเรื่องดังกล่าว และรายงานผลต่อนายทะเบียนสหกรณ์แล้ว นายทะเบียน ฯ ได้เพิกถอนมติที่ประชุมรวม ๓ ครั้ง รวมทั้งมติที่ประชุมใหญ่วิสามัญ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ ด้วย และหารือไปที่กรมส่งเสริมสหกรณ์ว่าข้อมูลข่าวสารที่นายตุ้มมีค่าขอจะเปิดเผยให้ได้หรือไม่ กรมส่งเสริมสหกรณ์ตอบว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) เป็นเอกสารภายในของสำนักงานสหกรณ์ ฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการที่ถูกต้องตามที่สำนักงานสหกรณ์ ฯ ชี้แจง และนายตุ้มยืนยันแล้ว คือ สำเนาบันทึกของหัวหน้าคณะผู้ตรวจการสหกรณ์ และสำเนาแบบรายงานการตรวจสอบกิจการและฐานะการเงินของสหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์ก เมื่อคณะผู้ตรวจการสหกรณ์ตรวจสอบและรายงานผลเสร็จสิ้นแล้ว และสำนักงานสหกรณ์ ฯ ได้ให้นายตุ้มเข้าตรวจสอบรายงานกิจการ ฯ แล้วแต่ไม่ให้สำเนา และข้อมูลข่าวสารการตรวจสอบกิจการและฐานะการเงินของสหกรณ์ ฯ เป็นรายงานข้อเท็จจริง มิใช่ความเห็นคำแนะนำภายในหน่วยงานเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของสำนักงานสหกรณ์ ฯ การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ฯ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แต่การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับนายตุ้มเป็นกรรมการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ควรได้รับทราบข้อมูลเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนเอง จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสหกรณ์ ฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายตุ้ม โดยให้ลบหรือปกปิดชื่อพยาน และข้อความที่ทราบได้ว่าพยานเป็นใคร

นี่เป็นเรื่องย่อ ฉบับเต็มมี ๕ หน้าครับ ลองเข้าไปอ่านคำวินิจฉัยดู มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หากไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๐๕/๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บ้านจะพังไหมหนอ

บริษัทก่อสร้างไปสร้างอาคาร แล้วบ้านข้างเคียงเดือดร้อน จึงไปขอเอกสารเรื่องการขอต่อเติมจากหน่วยงานที่อนุญาต

องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งขอหารือไปว่า ชาวบ้านไปร้องเรียนเรื่องผลกระทบจากการก่อสร้างอาคาร คือมีการต่อเติม ก็เลยขอเรื่องแบบแปลนการก่อสร้าง ใบอนุญาต จะให้ได้ไหม

คณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ พิจารณาแล้วก็มีหนังสือตอบชี้แจงไปว่า ข้อมูลที่เขาคือเป็นข้อมูลการปฏิบัติงานทั่วไปของหน่วยงานของรัฐ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และบุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ ก็มีสิทธิขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ตามมาตรา ๑๑ กรณีนี้ ผู้ขอเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างโดยตรง จึงมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารได้ แต่หากหน่วยงานของรัฐคือ องค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของบริษัท จะสอบถามให้แจ้งคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ ก็ได้ แล้วถ้าบริษัทคัดค้าน ก็ต้องใช้ดุลพินิจว่าคำคัดค้านรับฟังได้หรือไม่ หากรับฟังได้ว่าเหตุผลเข้าลักษณะมาตรา ๑๕ ก็อาจมีคำสั่งให้เปิดเผย แล้วแจ้งสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ แก่ผู้ขอ แต่หากเห็นว่าคำคัดค้านรับฟังไม่ได้ ก็แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านให้ผู้คัดค้านคือบริษัท ไปพิจารณาใช้สิทธิอุทธรณ์ด้วยเช่นเดียวกัน

ส่วนราชการอื่น ๆ เก็บเรื่องนี้เป็นแนวปฏิบัติอ้างอิงได้ครับ มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th
(หรือ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการพร้อมให้ข้อมูล”

เป็นคดีกันอยู่

นี่ก็สงสัยเหมือนกัน หรือไปเหมือนกัน ว่าหน่วยงานของรัฐขอเอกสารที่เป็นคดีกันอยู่ จะเปิดเผยให้ได้หรือไม่ แต่ดีครับเพราะท่านมีหนังสือหรือไปเราตอบเป็นหนังสือหน่วยงานใช้เป็นเอกสารอ้างอิงการปฏิบัติต่อไปได้

เรื่องนี้องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง มีหนังสือไปหาหรือคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า อำเภอเมืองขอเอกสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงกรณีที่มีการร้องเรียนต่อสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัด ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินโครงการก่อสร้างถนนนอกเขตพื้นที่รับผิดชอบ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินคดีอาญากับผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว จึงหาหรือว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้อำเภอเมือง ได้หรือไม่

คณะกรรมการตอบข้อหาหรือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ พิจารณาแล้วก็มีหนังสือตอบชี้แจงไปว่า ที่ได้หาหรือไปนั้นเป็นการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน จึงไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ก็มีข้อสังเกตว่า มาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใด ๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบก็ได้ ดังนั้น อำเภอเมืองจึงมีอำนาจสั่งให้องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเอกสารตามที่หาหรือได้ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ฉบับดังกล่าว

สรุปว่าตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ทรงสิทธิหรือผู้มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารของราชการจากหน่วยงานของรัฐได้ ต้องเป็นประชาชน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐขอในฐานะประชาชน หน่วยงานของรัฐขอโดยอ้างกฎหมายนี้ไม่ได้ แต่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กันได้ตามพระราชบัญญัติฉบับอื่นครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘

www.oic.go.th

(หาหรือ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ผมป่วยเพราะทำงานหนักนะ

เรื่องนี้ เป็นเรื่องที่ผมขอเข้าใจว่าตนเองทำงานหนักจนเป็นสาเหตุของการเจ็บป่วย ส่วนหน่วยงานก็สงสัยว่าป่วยจากสาเหตุอะไรกันแน่ เกิดจากไปออกกำลังกายหนัก ๆ หรือเปล่า ก็เลยมีหนังสือไปถึงโรงพยาบาล ใครทำอะไร ไปดูกัน

นายโอเป็นบุคลากรของธนาคารของรัฐแห่งหนึ่ง มีหนังสือถึงฝ่ายทรัพยากรบุคคล ขอสำเนาหนังสือจำนวน ๔ รายการ คือ ๑) หนังสือหรือคำสั่งที่กรรมการผู้จัดการให้ฝ่ายทรัพยากรบุคคลขอประวัติการรักษาของนายโอไปที่โรงพยาบาล ๒) หนังสือที่ธนาคาร ฯ มีไปขอประวัติการรักษา ๓) เอกสารที่โรงพยาบาลตอบกลับธนาคาร ฯ และ ๔) หนังสือให้ความยินยอมของนายโอในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ต่อมาธนาคาร ฯ ปฏิเสธไม่เปิดเผยโดยอ้างว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) (๕) และ (๖) นายโอจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

เมื่อเรื่องถึงมือคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ ธนาคาร ฯ มีหนังสือชี้แจงว่า ในการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย ฯ ได้พิจารณากรณีที่นายโอร้องเรียนต่อรองอธิบดีว่าอาการเจ็บป่วยของตนเองเป็นผลเนื่องมาจากการทำงานหรือสถานที่ทำงาน ส่งผลให้พนักงานตรวจความปลอดภัยไปตรวจที่สำนักงานใหญ่ และคณะกรรมการ ฯ ให้ฝ่ายบุคคลสอบถามแพทย์ประจำตัวของนายโอว่ามันเกี่ยวกันหรือไม่ รวมทั้งมีหนังสือไปขอผลการวินิจฉัยอาการป่วยของนายโอจากโรงพยาบาลด้วย ต่อมาโรงพยาบาลแจ้งว่ายังสรุปไม่ได้ ต้องให้ผู้ป่วยไปตรวจกับกลุ่มงานอาชีวเวชกรรมโดยตรง ธนาคาร ฯ ก็ได้แจ้งนายโอ ให้ไปหาหมอพร้อมกับผู้แทนธนาคาร ฯ แต่ไม่ทราบว่าเป็นหรือเปล่า ต่อมาก็มีการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เมื่อธนาคาร ฯ ปฏิเสธก็ได้แย้งว่าเป็นข้อมูลของเขาโดยตรง จะปฏิเสธการเปิดเผยไม่ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า คำสั่งที่กรรมการผู้จัดการสั่งให้ฝ่ายทรัพยากรบุคคลมีหนังสือไปขอประวัติการรักษาของนายโอ หนังสือที่ธนาคาร ฯ มีถึงโรงพยาบาล และเอกสารที่โรงพยาบาลตอบกลับธนาคาร ฯ ทั้ง ๓ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อความใดที่จะปฏิเสธได้ตามมาตรา ๑๕ นายโอเป็นผู้มีส่วนได้เสียในฐานะเจ้าของประวัติการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล จึงสมควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ หนังสือให้ความยินยอมของนายโอในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ธนาคาร ฯ แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ แต่นายโอสามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าไปตรวจสอบได้ จึงวินิจฉัยให้ธนาคาร ฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ - ๓ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายโอ

นายโอก็ควรไปโรงพยาบาลพร้อมเจ้าหน้าที่ของธนาคาร ฯ เพื่อตรวจอาการให้สิ้นสงสัยแล้วเอาใบรับรองแพทย์ไปให้หน่วยงานดู ส่วนรายการที่ ๔ นายโอก็คงทราบดีอยู่แล้วว่าตัวเองได้มีหนังสืออนุญาตไปหรือเปล่า มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไม่ก็ได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๙๔/๒๕๖๒)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ตาวิเศษ

ผู้ชอรายนี้อาสงสัยว่า ทำไมกรรมการถึงออกมาพูดกับผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กำลังพูดกันในห้องประชุมที่หน้าห้อง ไม่เรียกเข้าไปคุยกันเป็นเรื่องเป็นราวในห้อง ก็เลยขอข้อมูลข่าวสารเพื่อดูให้ชัด ๆ แต่จะถึงขั้นอ่านจากปากหรือไม่ ไปดูกัน

นายวิชาเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัย ฯ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารไฟล์ข้อมูลบันทึกภาพกล้องวงจรปิด อาคาร ๓๒ ชั้น ๑ ชั้น ๔ และชั้น ๗ รวม ๑๓ ตัว ตั้งแต่วันที่ ๐๘.๓๐ - ๑๓.๐๐ น. ของวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ แต่มหาวิทยาลัย ฯ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลว่า ขอให้แจ้งมหาวิทยาลัย ฯ ว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นในพื้นที่อาคารดังกล่าว จึงจำเป็นต้องขอข้อมูล และจะนำไปใช้ประโยชน์เรื่องอะไร ซึ่งแม้แต่เจ้าหน้าที่บ้านเมืองเข้าไปขอไฟล์บันทึกภาพยังต้องให้เหตุผล เพราะฉะนั้น ยังไม่ให้ นายวิชาจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มหาวิทยาลัย ฯ มีหนังสือส่งเอกสารตามอุทธรณ์ไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า นายวิชาได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารไฟล์ข้อมูลบันทึกภาพกล้องวงจรปิดดังกล่าว เพื่อใช้ตรวจสอบความโปร่งใสการดำเนินงานของกรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีเรียกเงินคืนค่าตอบแทนนายวิชาเห็นว่าการจัดการงบประมาณประจำปีของนายวิชาเห็นว่าผู้ทำหน้าที่ประธานกรรมการและกรรมการของสภามหาวิทยาลัย ฯ ได้เดินออกมาพูดคุยกับพยานนอกห้องประชุมแล้วกลับไปสรุปสำนวนการสอบข้อเท็จจริงในห้องประชุม นายวิชาเห็นว่าเพื่อความถูกต้องและโปร่งใส เหตุใดจึงไม่มีหนังสือเชิญพยานบุคคลเข้าไปสอบปากคำในห้องประชุม จึงได้ขอข้อมูลดังกล่าว แต่มหาวิทยาลัย ฯ ปฏิเสธว่าไม่ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการขอข้อมูล และในวันนั้นมหาวิทยาลัย ฯ ก็ไม่ได้รับแจ้งเหตุการณ์ผิดปกติใด ๆ บริเวณนั้น และนายวิชาก็ไม่แจ้งเหตุผลและความจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารไฟล์ข้อมูลบันทึกภาพกล้องวงจรปิดทั้ง ๓ ชั้น รวม ๑๓ ตัว เป็นข้อมูลข่าวสารในการบริหารราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้นายวิชาทราบได้ จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัย ฯ เปิดเผยไฟล์ข้อมูลบันทึกภาพเคลื่อนไหวของกล้องวงจรปิด อาคาร ๓๒ ชั้น ๑ ชั้น ๔ และชั้น ๗ รวม ๑๓ ตัว ตั้งแต่วันที่ ๐๘.๓๐ - ๑๓.๐๐ น. ของวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ ให้นายวิชา

จริงครับ ที่มีคำพูดว่าหน้าต่างมีหู ประตุมิใช่ช่องเป็นอย่างนี้เอง หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หรือไปได้นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๒๕/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

แบนทำไม

กำลังเป็นเรื่องเป็นข่าวอยู่เลย พอมีเรื่องโครน่าเข้ามาลบข่าว เรื่องแบนสารกำจัดศัตรูพืชก็เลยแผ่วไป แต่ไม่ไปไหนครับ ไปอยู่ที่คณะกรรมการวินิจฉัยนี้เอง ไปฟังกันครับ

นางสาวกะหล่ำประธานเครือข่ายอาสาสมัครแม่กลอง มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแห่งหนึ่ง ขอข้อมูลข่าวสาร ๔ รายการ คือ ๑) รายงานการประชุมครั้งที่ ๑ – ๔ ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่มีความเสี่ยงสูง ๒) มติที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ พร้อมเหตุผลประกอบที่ยกเลิกการใช้สารเคมีทั้ง ๓ ชนิด ๓) รายชื่อคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ และ ๔) การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ อยู่ภายใต้กฎหมายหรือคำสั่งใด ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงฯ มีหนังสือแจ้งเปิดเผยข้อมูลรายการที่ ๓ คือรายชื่อคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ ส่วนรายการที่ ๔ ให้ไปดาวน์โหลดในเว็บไซต์ได้ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ในส่วนของรายงานการประชุมและมติ โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากเป็นความเห็นของคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ นางสาวกะหล่ำจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานปลัดกระทรวงฯ ส่งเอกสารและผู้แทนไปชี้แจง โดยนางสาวกะหล่ำชี้แจงก่อนว่า ตนเองเป็นตัวแทนเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากการยกเลิกสารเคมีทั้ง ๓ ชนิดตามที่กระทรวงฯ อ้างว่ามีความเสี่ยงสูงกระทบต่อสุขภาพทั้งเกษตรกรและผู้บริโภคมีสาร ๒ ชนิดตกค้างในผักและผลไม้หลายอย่าง แต่นางสาวกะหล่ำได้ผลพิสูจน์จากห้องปฏิบัติการก็ไม่พบสารเคมี ๒ ชนิดที่ตกค้างในกลุ่มตัวอย่างเดียวกันแต่อย่างใด มีเพียงผลจากโรงพยาบาลของรัฐว่าเกษตรกรใช้ผิดวัตถุประสงค์คือ เอาไปต้มฆ่าตัวตายปีละหลายรายต่างหาก และยังมีสารอันตรายชนิดอื่นมีประสิทธิภาพใช้ทดแทนกันได้ และผู้ใช้ต้องผ่านการอบรมการใช้สารเคมีนี้ทำให้มีราคาสูงขึ้นแต่ยอดขายตกลง ในส่วนของผู้แทนกระทรวงฯ ชี้แจงว่า ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แล้ว ๒ รายการ แต่รายงานการประชุมและมติของคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ ไม่เปิดเผยให้ไม่ได้ เนื่องจากการแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการฯ เกี่ยวกับปัญหาการใช้สารเคมีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ จะกระทบต่อความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการขับเคลื่อนฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารสองรายการที่เปิดเผยแล้วก็ไม่มีประเด็นพิจารณา แต่รายงานการประชุมกับมติพร้อมเหตุผล เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารในการบริหารราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ แม้จะกระทบต่อความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการฯ ก็เปิดเผยได้ เว้นแต่ชื่อ นามสกุล หรือข้อความที่ทำให้ทราบว่าคุณคนใดแสดงความคิดเห็นให้ปกปิดไว้ จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นางสาวกะหล่ำเว้นแต่ชื่อ นามสกุล หรือข้อความที่ทำให้ทราบว่าคุณคนใดแสดงความคิดเห็นให้ปกปิดไว้

นี่เป็นการใช้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของกลุ่มคน และการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐอย่างชัดเจนเลยครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หรือไปได้ครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ วท ๒/๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ใครบ้างต้องชดใช้

เป็นเรื่องที่มีคนเห็นว่าการใช้งบประมาณของราชการเกิดความเสียหาย มีผู้ต้องชดใช้แล้วหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบก็ตรวจแล้ว เกี่ยวข้องกับใครบ้าง ราชการได้รับการชดใช้อย่างไรจึงขอตรวจสอบหน่อย

นายพอใจมีหนังสือถึงนายกเทศมนตรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจัดซื้อรถยนต์บรรทุกและโครงการอุดหนุนกลุ่มเกษตรกรชาวนาปี เพื่อสร้างโรงสีชุมชนพร้อมโรงเรือน รวม ๓ รายการ คือ ๑) คำสั่ง/คำชี้แจง/คำแนะนำของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ที่ให้สมาชิกสภาเทศบาลชดใช้เงิน ๒) ใบเสร็จรับเงินที่ออกให้ผู้กู้เงินและชดใช้เงินให้แล้ว และ ๓) รายชื่อสมาชิกสภาและผู้บริหารที่ต้องชดใช้เงิน ทั้ง ๒ โครงการดังกล่าว แต่เทศบาลมีหนังสือแจ้งปฏิเสธว่า หนังสือการตรวจสอบงบการเงินของ สตง. เป็นข้อมูลที่จัดทำโดย สตง. และกำหนดชั้นความลับไว้ ส่วนรายชื่อผู้ที่ต้องชดใช้เงินคืน การเปิดเผยจะรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ส่วนคำสั่งให้ชดใช้เงินคืนและสำเนาใบเสร็จรับเงินให้เข้าตรวจดูหรือรับเอกสารได้ แต่ปกปิดชื่อบุคคล นายพอใจจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ เทศบาลมีหนังสือส่งเอกสารทั้ง ๓ รายการไปให้ประกอบการพิจารณาและชี้แจงโดยสรุปว่า สาเหตุที่ไม่เปิดเผยให้เนื่องจากเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ สตง. เป็นผู้จัดทำขึ้นและกำหนดชั้นความลับห้ามเปิดเผยไว้ ส่วนรายชื่อผู้ที่ต้องชดใช้เงินคืนยังไม่ได้จัดทำขึ้น แต่ปรากฏอยู่ในคำสั่งให้ชดใช้เงินคืนและสำเนาใบเสร็จรับเงิน สำหรับคำสั่งให้ชดใช้เงินคืนและสำเนาใบเสร็จรับเงิน นายพอใจได้รับไปแล้ว แต่ได้ป้ายดำปกปิดชื่อ นามสกุลของผู้ต้องชดใช้เงินคืนเนื่องจากการเปิดเผยจะรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๓)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความใดที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่จะปกปิดได้ตามมาตรา ๑๕ และผู้ที่เกี่ยวข้องก็ได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ราชการเรียบร้อยแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ แต่การเปิดเผยจะแสดงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของหน่วยงานของรัฐ แม้ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ จะกำหนดชั้นความลับตามระเบียบก็ตาม ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ในการพิจารณา เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนแล้ว เห็นว่าเปิดเผยได้ จึงวินิจฉัยให้เทศบาลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการตามคำขอ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายพอใจ

เหตุผลทั้ง ๓ ประการที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ใช้ประกอบการพิจารณา เจ้าหน้าที่ใช้เป็นหลักได้เลยครับ มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๙๗/๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการพร้อมให้ข้อมูล”

เคยได้ แล้วไม่ได้

ผู้บริหารท่านนี้เคยได้รับเงินตอบแทนพิเศษที่มีระเบียบราชการรองรับ แต่ต่อมาไม่ได้รับเงินซึ่งกระทบสิทธิและรายได้ที่เคยมี จึงขอใช้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการขอเอกสารให้หายข้องใจ

เรื่องนี้นายเสยสิทธิ์ รักษาการในตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งต้องได้รับค่าตอบแทนพิเศษ ๑ - ๓ เท่าของเงินเดือน ตามข้อบังคับและระเบียบที่เกี่ยวข้อง แต่ต่อมาหน่วยงานไม่จ่ายค่าตอบแทนพิเศษนี้แก่บุคลากรที่ได้รับสิทธิรวมถึงนายเสยสิทธิ์ด้วย จึงได้มีหนังสือถึงหัวหน้าหน่วยงานขอข้อมูลข่าวสารรวม ๔ รายการ คือ ๑) รายงานการประชุมคณะกรรมการกองทุน ฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๒ ๒) รายงานการประชุมคณะกรรมการกฎหมาย ครั้งที่ ๓/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ และครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ๓) รายงานการประชุมคณะกรรมการกองทุน ฯ และครั้งที่ ๕/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒ พร้อมเทปบันทึกเสียงการประชุมทุกครั้ง และ ๔) หนังสือที่คณะกรรมการกองทุน ฯ มีไปหาหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องการจ่ายเงินค่าตอบแทนพิเศษให้พนักงาน แต่หน่วยงานมีหนังสือแจ้งปฏิเสธว่า รายงานการประชุมทุกรายการเปิดเผยให้ไม่ได้เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) ส่วนหนังสือที่หาหรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกายังไม่ชัดเจนว่าผลจะเป็นอย่างไร หากเผยแพร่ไปแล้วไม่ตรงกับข้อเท็จจริงจะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการ นายเสยสิทธิ์จึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ ผู้แทนหน่วยงาน ชี้แจงว่าหน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานตั้งใหม่ ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาล ได้จ่ายค่าตอบแทนพิเศษตามข้อบังคับกองทุน ฯ และระเบียบกองทุน ฯ ให้พนักงานในเดือนมิถุนายนและเดือนธันวาคมของทุกปี แต่ในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๒ ไม่ได้จ่ายเนื่องจากคณะกรรมการบริหาร ฯ ชุดใหม่มีข้อสังเกตว่าการเบิกจ่ายถูกต้องหรือไม่ จึงได้มีหนังสือหาหรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณายังไม่ยุติจึงได้แจ้งปฏิเสธคำขอไป ในส่วนของนายเสยสิทธิ์ชี้แจงว่าตนเองเป็นผู้บริหารระดับสูงต้องได้รับค่าตอบแทนพิเศษในอัตรา ๑ - ๓ เท่าของเงินเดือน แต่เมื่อไม่ได้รับเงินดังกล่าว จึงต้องการข้อมูลข่าวสารการประชุมของคณะกรรมการ และคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องว่าพิจารณากันอย่างไรจึงทำให้สิทธิของตนเองเสียไป และมีหนังสือหาหรือจริงหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยจะแสดงถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของหน่วยงานของรัฐ แต่ในรายงานการประชุมมีการแสดงความเห็นของกรรมการทั้งเชิงบวกและเชิงลบ การเปิดเผยจะกระทบความเป็นอิสระในการเสนอความเห็นของกรรมการ จึงวินิจฉัยให้หน่วยงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๔ รายการ โดยให้ปกปิดชื่อ - นามสกุลของกรรมการ แต่เทปบันทึกเสียงให้ยกอุทธรณ์ เพราะเป็นเพียงเครื่องช่วยจดบันทึกการประชุม ซึ่งจะปรากฏเสียงของผู้พูดแต่ละราย

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘
www.oic.go.th (ที่ สค ๔๗๒/๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ก๊วเกิดม้อบ

การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ของหน่วยงานเนื่องจากก๊วเกิดม้อบ แล้วผู้ขอเป็นใคร เกี่ยวข้องเรื่องที้อย่างไร ไปดูกัน

นายเป็นต่อ มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดของการ สอบสวน ๒๑ ประเด็น ของสำนวนการสอบสวนของคณะอนุกรรมการไอนพนักงานเทศบาล กรณีที่มีเหตุผล ความจำเป็นระดับจังหวัดและผลการประชุมของคณะอนุกรรมการฯ ครั้งที่ ๑ – ๓ ต่อมาจังหวัดปฏิเสธ การเปิดเผยโดยอ้างว่าเป็นเป็นเอกสารการตรวจสอบข้อเท็จจริง เป็นเอกสารลับของราชการซึ่งเป็นความเห็นของ คณะอนุกรรมการฯ ในคดีย้ายปลัดเทศบาล จึงเปิดเผยให้ไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) นายเป็นต่อจึงมีหนังสือ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ จังหวัดมีหนังสือส่งเอกสารดังกล่าวไป ประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า กรณีการไอนพนักงานเทศบาลที่มีเหตุผลความจำเป็นเพื่อให้การบริหารงาน ของเทศบาลมีประสิทธิภาพ และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่ระหว่างพนักงานเทศบาลกับผู้บริหารหรือผู้นำ ชุมชน กรณีผู้อุทธรณ์และกลุ่มบุคคลในพื้นที่ร้องขอให้ย้ายปลัดเทศบาล จึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไอนพนักงาน เทศบาลฯ เพื่อหาข้อเท็จจริง พยานหลักฐานและพิจารณาผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของอำเภอ การที่นายเป็น ต่อขอคัดสำนวนการสอบสวน ซึ่งเป็นเอกสารการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลโดยมีความเห็นของคณะอนุกรรมการฯ ปรากฏในเอกสารด้วย จึงได้ปฏิเสธการเปิดเผยไปด้วยเหตุผลตามมาตรา ๑๕ ประกอบกับผู้ขอไม่ได้แจ้ง วัตถุประสงค์ในคำขอว่า เพื่อนำไปใช้ประโยชน์หรือเกิดประโยชน์ต่อสาธารณะในด้านใดและถ้าให้ไปแล้วจะเกิด ความขัดแย้งระหว่างนายเป็นต่อและกลุ่มผู้นำชุมชนกับปลัดเทศบาลและบุคลากรในเทศบาลที่มีสาเหตุมาจาก ความไม่พอใจในการรับบริการ แล้วอาจบานปลายไปสู่ความไม่สงบในพื้นที่ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายละเอียดของการสอบสวน ๒๑ ประเด็น ของสำนวนการสอบสวนของคณะอนุกรรมการฯ เป็นการสอบสวน ที่เสร็จสิ้นแล้ว ไม่ใช่ความเห็นคำแนะนำภายในหน่วยงานตามมาตรา ๑๕ (๓) คณะอนุกรรมการฯ มีมติให้ยุติเรื่อง แล้วไม่เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แม้ข้อมูลข่าวสารนั้นจะกำหนดชั้นความลับไว้ก็ไม่ตัดอำนาจ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะพิจารณาให้เปิดเผยได้ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทาง ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และนายเป็นต่อเป็นผู้ร้องขอให้ย้ายปลัดเทศบาลตำบลควรได้รับทราบผลดำเนินการ สอบสวนเรื่องดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์ สาธารณะ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรเปิดเผยได้ จึงวินิจฉัยให้จังหวัดเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายเป็นต่อโดยจังหวัดอาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อมูลข่าวสาร ในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล เช่น ชื่อ นามสกุล ของพยานผู้ให้ถ้อยคำ เพราะการเปิดเผย อาจเป็นการรุกรานสิทธิ ส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕)

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครบที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

เสียงดังจingle

ที่คนนี้ครับ อยู่ที่บ้านก็มีเสียงอีกทีจากการก่อสร้างอาคาร แทบไม่เว้นแม้วันหยุด หรือตอนค่ำ สี่ทุ่มห้าทุ่มก็ยังตอกเสา เติดินกันอยู่อย่างนั้น ขออนุญาตทำงานกัน ๒๔ ชั่วโมงหรือไง ขอตรวจสอบหน่อยเถอะ

นายแหลมและนายคม มีหนังสือถึงเทศบาลแจ้งว่าเดือดร้อนเหลือเกินจากการก่อสร้างอาคาร ค.ส.ล. ๓ ชั้น เพื่อใช้เป็นโรงแรมที่อยู่ใกล้ชิดหรือติดกับตึกของตนเอง จึงขอข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการ คือ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร แบบแปลนการก่อสร้างอาคารและใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมของใบอนุญาต ก่อสร้างอาคารดังกล่าว แต่เทศบาลมีหนังสือแจ้งเปิดเผยเพียงใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร และใบเสร็จรับเงิน แต่ปฏิเสธการเปิดเผยแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร แล้วก็ไม่ได้แจ้งเหตุผลว่าทำไมได้เพราะอะไร นายแหลม และนายคมจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลมีหนังสือส่ง เอกสารตามอุทธรณ์ไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า เทศบาลได้ส่งเอกสารแผนที่สังเขป ผังบริเวณ รูปด้าน อาคารและใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมของใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร (แบบ อ.๑) คือตามที่ขอในรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ให้แล้ว ส่วนแบบแปลนการก่อสร้างอาคารที่เหลือทั้งหมด พร้อมรายการประกอบแบบแปลน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในส่วนโครงสร้างอาคารไม่ได้เปิดเผยเนื่องจากพิจารณาตามมาตรา ๑๕ (๕) และตาม คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙๒/๒๕๕๓ ซึ่งเจ้าของแบบแปลนเป็นผู้ออกแบบ การเปิดเผยจะรุกร้าสิทธิส่วนบุคคล โดยไม่สมควร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า แบบแปลนการก่อสร้าง อาคาร (ไม่รวมรายการคำนวณ) ผู้ขออนุญาตก่อสร้างต้องยื่นต่อเจ้าพนักงาน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชน ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ถ้าจะเปิดเผยแล้ว ต้องขอความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลก่อน แต่เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของ หน่วยงานของรัฐ ในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตให้บุคคลก่อสร้างอาคาร เมื่อผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายและได้รับ ผลกระทบจากการก่อสร้างอาคารตามแบบแปลนดังกล่าว จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบความ ถูกต้องและปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้เจ้าของแบบแปลนเป็นผู้สร้างสรรค์ แต่หากบุคคลใดนำไปทำซ้ำ ดัดแปลง หรือใช้ประโยชน์ทางการค้าในลักษณะละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ คนนั้นก็ต้องรับผิดชอบตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงวินิจฉัยให้เทศบาลเปิดเผยแบบแปลนการก่อสร้างอาคารของใบอนุญาตก่อสร้างอาคารดังกล่าว พร้อมทั้งให้ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้ด้วย

เป็นตัวอย่างของการใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิการใช้ชีวิตของตนเอง และยังมีผลไปถึงผู้อยู่แถวนั้นอีกด้วย หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หรือไปได้นะครับที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๙๓/๒๕๖๒)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

แจ้งจริงไหม

เป็นเรื่องที่ประชาชนธรรมดาคนหนึ่งไม่อยู่เฉยเมื่อเห็นความไม่ถูกต้อง เมื่อร้องเรียนไปแล้วก็ตามต่อไม่วางมือ แต่ไปแบบถูกช่องทางตามที่ตนเองมีอยู่ ไปฟังกันครับ

นางสาวจูน มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบล เรียกร้องให้ตรวจสอบเอกสารการขออนุญาตก่อสร้างอาคารขายเครื่องเขียนอุปกรณ์การเรียนการสอน สักพักหนึ่งก็ขอทราบผลการตรวจสอบ อบต. ก็มีหนังสือตอบไปว่าได้ออกคำสั่งให้รื้อถอนอาคารส่วนที่ไม่ถูกต้องภายใน ๑๘๐ วันแล้ว แต่เธอเห็นว่าเกิน ๑๘๐ วันแล้วอาคารส่วนนั้นก็ยังอยู่ ก็ถามไปที่ อบต. อีก อบต. ตอบว่าไปแจ้งความรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีแล้วเมื่อ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๒ ที่สถานีตำรวจภูธรจังหวัด นางสาวจูนจึงมีหนังสือถึงตำรวจภูธรจังหวัดขอถ่ายเอกสารและรับรองสำเนารายงานประจำวันดังกล่าว เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของ อบต. ในฐานะผู้ร้อง แต่ตำรวจภูธรจังหวัดมีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยด้วยเหตุผลว่า สำเนาประจำวันเกี่ยวกับคดีเป็นข้อราชการ อันพึงสงวนเป็นความลับ และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับดำเนินคดีอาญาที่ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพฯ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และนางสาวจูนไม่ใช่ผู้แจ้งความหรือรับมอบอำนาจจากผู้แจ้งความที่จะมีสิทธิขอคัดสำเนาประจำวันดังกล่าวได้ นางสาวจูนจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตำรวจภูธรจังหวัดมีหนังสือส่งเอกสารตามที่ปฏิเสธไปให้เพื่อประกอบการพิจารณาโดยไม่ได้ชี้แจงเพิ่มเติม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๒ ที่ อบต. แจ้งความร้องทุกข์ขอให้ดำเนินคดีกับเจ้าของอาคาร พอไปดูในเนื้อหาสาระแล้ว แม้เปิดเผยก็ไม่เกิดความเสียหายหรือผลกระทบอะไรต่อผู้แจ้งความและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยมีประโยชน์ตรงที่ให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งข้อมูลข่าวสารนั้นไม่มีลักษณะที่จะมีคำสั่งไม่ให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แม้สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะมีระเบียบห้ามคัดลอกข้อความใด ๆ ที่จดบันทึกไว้ในรายงานประจำวัน เว้นแต่ผู้แจ้งหรือผู้รับมอบอำนาจขอสำเนาข้อความ แต่ก็เพียงระเบียบข้อบังคับที่ใช้ภายในหน่วยงาน ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดเปิดเผยรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้นางสาวจูนทราบได้ เว้นแต่ ชื่อ นามสกุล อายุ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้แจ้งให้ปกปิดไว้

นี่เป็นการใช้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของตนเอง และการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐอย่างชัดเจนเลยครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ทาริโอไปได้ครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๓๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๕๐๑/๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

แค่ไหน ถึงจะมีส่วนได้เสีย

เรื่องนี้ผู้ขอขอสำเนาเอกสารไปเพื่อใช้ในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของตนเอง แต่กว่าจะได้ก็ไม่ทันการในชั้นคณะกรรมการ คงต้องไปใช้ในชั้นศาลต่อไป แต่ก็อย่าเพิ่งทิ้ง เก็บไว้ใช้เป็นตำราอ้างอิงได้

นายเชื้อใจคบหากับนางบี เพราะนางบีบอกว่าแยกทางกับสามี เลี้ยงลูกเองคนเดียว และเป็นฝ่ายเต็มใจจะคบหากับนายเชื้อใจ รวมทั้งขอให้นายเชื้อใจจดทะเบียนสมรสด้วย สักระยะหนึ่งเมื่อไปกันไม่ได้ นายเชื้อใจก็จะเลิกคบ นางบีจึงร้องเรียนต่อหน่วยงานของนายเชื้อใจทุกระดับชั้น จนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีหนังสือถึงสำนักทะเบียนกลางขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานภาพการสมรสของนางบีว่ายังมีทะเบียนสมรส หรือได้จดทะเบียนหย่าแล้วหรือไม่ และขอสำเนาเอกสารหลักฐานทะเบียนการหย่าเพื่อชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง พร้อมแนบสำเนาบัตรแสดงตัว สำเนาคำสั่ง ๒ คำสั่งไปให้ และยืนยันว่าจะใช้ต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเท่านั้น แต่สำนักทะเบียนกลางมีหนังสือแจ้งปฏิเสธว่า ข้อมูลดังกล่าวประกอบไปด้วยข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายการทะเบียนราษฎรห้ามเปิดเผย และนายเชื้อใจไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับข้อมูล จึงเปิดเผยให้ไม่ได้ นายเชื้อใจจึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๒ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ สำนักทะเบียนกลางมีหนังสือส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงเหมือนที่มีหนังสือแจ้งนายเชื้อใจไปแล้ว พร้อมยกข้อกฎหมายพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลจะเปิดเผยได้ต่อเมื่อผู้มีส่วนได้เสียจะมีนิติสัมพันธ์ด้วย และก็ยังยืนยันว่านายเชื้อใจไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับนางบีที่เป็นเจ้าของข้อมูล จึงปฏิเสธไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาก่อนว่า นายเชื้อใจมีเหตุผลเพียงพอที่จะเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้หรือไม่ รับฟังได้ว่านายเชื้อใจต้องการใช้ข้อมูลเพื่อชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามที่ถูกร้องเรียนต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ด้วยเหตุว่าไปมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง พิจารณาจากประโยชน์ได้เสียของนายเชื้อใจและความสัมพันธ์ระหว่างนายเชื้อใจกับนางบีเห็นว่าเหตุผลเพียงพอที่จะเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของนางบีได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แต่อย่างไรก็ตาม จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ส่งคำวินิจฉัยให้สำนักทะเบียนกลางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการจดทะเบียนสมรสของนางบีให้นายเชื้อใจทราบได้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง โดยกำหนดเงื่อนไขให้ใช้เฉพาะในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเท่านั้น

ขอให้หน่วยงานเก็บเรื่องนี้เป็นกรณีศึกษาอ้างอิงได้เลยครับ ไม่ใช่ปฏิเสธไว้อ่อนเพราะเจ้าตัวก็ไม่เข้าใจจนถึงวันนี้ว่า โดนเข้าไปอย่างหนักขนาดนี้แล้ว ข้อกล่าวหาที่ชัดเจนแล้ว ยังไม่มีสิทธิเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามคำนิยามของกฎหมาย ก็ไม่รู้ว่าต้องเอาอะไรมาพิสูจน์คำว่า มีส่วนได้เสีย มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๖๐/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ทำไมสองมาตรฐาน

คำวินิจฉัยเรื่องนี้ขอให้ไปอ่านฉบับเต็มด้วยครับ มี ๗ หน้า นำเสนอให้ได้เฉพาะประเด็นไว้เทียบเคียงว่าความผิดเดียวกัน แต่พออยู่คนละหน่วยงานได้รับการปฏิบัติต่างกัน ผู้ทำผิดข้อหาเดียวกันเขาสงสัยจึงขอข้อมูล

เริ่มจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ด้านพืช) พบว่าจังหวัดหนึ่งมีการใช้จ่ายเงินไม่ถูกต้องส่อไปทางทุจริต เป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหาย มีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘๘ ราย มี ๕ ราย สังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ต่อมากระทรวงมหาดไทย (มท.) ได้แจ้งผลการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงให้ สปน. ทราบ ซึ่งต่อมา อ.ก.พ. สปน. พิจารณาเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๕ รายกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง แต่นายต้องสู้ เมื่อตอนเป็นนายอำเภอ ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ นายต้องสู้เห็นว่ามาตรฐาน อ.ก.พ. สองหน่วยงานแตกต่างกันมาก จึงได้มีหนังสือถึงสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ขอข้อมูลข่าวสารรวม ๓ รายการ คือ ๑) รายงานการสอบสวน บันทึกถ้อยคำของพยานบุคคล พยานหลักฐานและเอกสารประกอบสำนวน ๒) รายงานการประชุมของ อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี ที่มีมติพิจารณาผลการสอบสวนเรื่องดังกล่าว และ ๓) คำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. แต่ สปน. มีหนังสือแจ้งปฏิเสธว่า รายการที่ ๑ กระทรวงมหาดไทย กำหนดชั้นความลับไว้ จึงได้ส่งคำขอของนายต้องสู้ไปให้พิจารณา รายการที่ ๒ มีปรากฏพฤติกรรมการกระทำผิด มีชื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้เกี่ยวข้อง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๕) รายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) นายต้องสู้จึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ สปน. มีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสารให้พิจารณาและชี้แจงว่า นายต้องสู้ไม่ได้สังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี แม้จะถูกสอบสวนจากคณะกรรมการตามคำสั่งเดียวกันก็ตาม และไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับมติ อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี ถ้าไม่เห็นด้วยกับคำสั่งต้นสังกัดก็อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้ส่งคำขอไปให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว ซึ่งแจ้งว่าได้เปิดเผยรายงานการสอบสวน รายงานการประชุม อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย และคำสั่งลงโทษเฉพาะของนายต้องสู้ให้แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สปน. ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ ถูกต้องแล้ว รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ การดำเนินการเสร็จสิ้นและมีคำสั่งลงโทษทางวินัยแล้ว แม้นายต้องสู้จะมีได้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี แต่การสอบสวนวินัยเรื่องนี้ “มาจากมูลกรณีเดียวกัน” การเปิดเผยจะทำให้ทราบถึงมาตรฐานการพิจารณาลงโทษข้าราชการที่ผิดวินัย จึงเห็นว่ารายงานการประชุม อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี เปิดเผยได้เว้นแต่ชื่อ นามสกุล ตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ปกปิดไว้ ส่วนคำสั่งลงโทษทางวินัยของข้าราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี จำนวน ๕ ราย การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเสร็จสิ้นแล้วจึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) แต่การเปิดเผยจะแสดงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ เกิดความน่าเชื่อถือการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จึงเปิดเผยได้เว้นแต่ชื่อ นามสกุล ตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษทางวินัย เพราะนายต้องสู้ไม่แจ้งเหตุผลว่าจำเป็นต่อการปกป้องคุ้มครองสิทธิของตนเองอย่างไร การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร การที่อ้างว่าข้อมูลข่าวสารกำหนดชั้นความลับไว้เป็นเพียงระเบียบปฏิบัติภายในหน่วยงานของรัฐ ไม่ใช่เหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องโดยให้ปกปิดชื่อ นามสกุล และตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th (ที่ สค ๖๘/๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

เดี่ยวสวยไม่เท่าเก่า

เรื่องนี้ดีครับ ใกล้ตัวและเป็นประโยชน์มาก เราเห็นว่าคลินิกทำฟันแถวบ้านแต่งร้านดี ราคาพอรับไหว แต่เพื่อให้แน่ใจควรทำอะไรก่อนเพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิตัวเอง ดูเรื่องนี้ครับ

นางสาวฟันสวย มีหนังสือถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดชลบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ขอใบอนุญาตประกอบกิจการสถานพยาบาลคลินิกทันตกรรมเชี่ยวชาญ ตั้งแต่เปิดกิจการจนถึงปัจจุบัน ต่อมาสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรีปฏิเสธไม่เปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๕) การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และมาตรา ๒๔ จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลต่อผู้อื่นโดยเจ้าของข้อมูลไม่ได้มีหนังสือยินยอมไม่ได้ นางสาวฟันสวยจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี มีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า รายชื่อผู้ขอใบอนุญาตให้ประกอบสถานพยาบาลคลินิกทันตกรรมเชี่ยวชาญ เป็นข้อมูลของบุคคลอื่น เป็นเอกสารระบุด้านที่ตั้งและหมายเลขโทรศัพท์ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และเจ้าของคลินิกก็ไม่ได้มีหนังสือยินยอมให้เปิดเผยไว้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือรายชื่อผู้ขอใบอนุญาตให้ประกอบสถานพยาบาลคลินิกทันตกรรมเชี่ยวชาญ ตั้งแต่เปิดกิจการจนถึงปัจจุบัน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ตามมาตรา ๙ (๑) ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๕) และไม่ต้องให้เจ้าของข้อมูลให้ความยินยอมเพื่อเปิดเผยแก่ผู้อื่น ตามมาตรา ๒๔ ข้อมูลข่าวสารนี้เป็นเอกสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อความอย่างหนึ่งอย่างใดที่อาจมีคำสั่งปฏิเสธไม่เปิดเผยได้ จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นางสาวฟันสวย

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัด นำข้อมูลข่าวสารการขออนุญาตประกอบกิจการคลินิกที่ท่านมีอยู่ไปใส่ไว้ที่แฟ้มมาตรา ๙ (๑) ได้เลยครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไม่ไปได้ที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๗๐/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

กลับมาคุยกันก่อน

ธนาคารจ่ายเงินเข้าซื้อรถยนต์ไปแล้ว มีสัญญาค้ำประกันวางไว้ แต่ต่อมาคนซื้อไม่จ่าย คนค้าขายไป ก็ให้ไปตามชีว่าคนค้าอยู่ที่ไหน เพราะที่อยู่ที่ให้ไว้ไม่อยู่แล้ว เรื่องนี้จะเจอตัวไหม ไปดูกัน

นายติดตามเป็นผู้รับมอบอำนาจช่วงจากธนาคาร ประสงค์จะขอทราบข้อมูลที่อยู่ปัจจุบันของนายแซนเดอร์ ชาวอเมริกัน เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย เนื่องจากไปทำสัญญาค้ำประกันเข้าซื้อรถยนต์ แล้วผิดสัญญาเข้าซื้อกับธนาคาร แต่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ระบบสารสนเทศของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจัดเก็บโดยใช้ชื่อ สกุลเป็นภาษาอังกฤษ มีวันเดือนปีเกิด เพศ สัญชาติ หมายเลขหนังสือเดินทาง พร้อมภาพถ่าย ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคล หากจำเป็นอย่างยั้งที่จะต้องทราบข้อมูลดังกล่าวให้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีหนังสือหรือหมายเรียกไป นายติดตามจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีหนังสือส่งเอกสารตามอุทธรณ์ไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า การขอตรวจสอบข้อมูลการแจ้งที่พักอาศัยของบุคคล ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีมติไม่ให้เปิดเผย เพราะยังไม่มีผลการดำเนินการฟ้องร้อง หรือยังไม่เข้ากระบวนการในชั้นศาล และไม่ได้ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใดได้ และจากการตรวจสอบครั้งสุดท้ายพบว่านายแซนเดอร์ บินออกจากสุวรรณภูมิตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ที่อยู่ปัจจุบันของนายแซนเดอร์ ชาวอเมริกัน ที่แจ้งไว้กับสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีไว้ในครอบครองเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและติดตามตัวบุคคลต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง แต่เนื่องจากนายแซนเดอร์ เป็นบุคคลต่างด้าวไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยที่แน่นอน ข้อมูลที่อยู่แจ้งไว้กับสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง จึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ และมาตรา ๒๑ ประกอบกับนายแซนเดอร์เป็นคู่กรณีกับธนาคาร ซึ่งนายติดตามได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการแทนและไม่มีช่องทางอื่นใดที่จะติดต่อกับนายแซนเดอร์ ได้จึงสมควรเปิดเผยที่อยู่ของนายแซนเดอร์ให้นายติดตามทราบได้ จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เปิดเผยข้อมูลที่อยู่ปัจจุบันของนายแซนเดอร์ ที่แจ้งไว้กับสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มี คำรับรองถูกต้องให้ด้วย

เดี๋ยวก่อน ๑๔ วัน แก้กัมาหรรอกรับ อาจไปเก็บตัวกักไวรัสที่บ้านก็ได้ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หรือไปได้จะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๐๗๖/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

๕ ปี มีงานอะไรบ้าง

เป็นเรื่องของหน่วยงานมีหนังสือหรือการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไปครับ ว่าคนขอเอกสารเขาบอกว่าจะไปฟ้องคดี เรื่องอย่างนี้เปิดเผยได้หรือไม่ หรือให้ไปว่ากันในชั้นศาล

นายฟอง เป็นคู่ความกับองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งกระจาน กรณีเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มีความประสงค์ขอรับบริการข้อมูลข่าวสาร โดยขอตรวจดูและขอคัดสำเนาเอกสาร คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งกระจาน เรื่อง มอบหมายงานให้ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคดี คือนายฟองเขาขอเอกสารเพื่อไปฟ้องศาลบอกกันตรง ๆ จึงขอหาหรือว่าจะทำอะไรจึงจะเหมาะสมในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่เกิดความเสียหายแก่ราชการ

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ประชุมพิจารณากันแล้วมีหนังสือตอบไปว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่หารือเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งมอบหมายให้ข้าราชการปฏิบัติงาน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของหน่วยงานตามปกติทั่วไป ซึ่งตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติว่า การปฏิบัติราชการในเรื่องใด ๆ โดยปกติให้ถือว่าเป็นเรื่องเปิดเผย เว้นแต่เป็นกรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของประเทศ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ฯลฯ จึงกำหนดให้เป็นความลับได้เท่าที่จำเป็น แต่ข้อมูลข่าวสารตามที่นายฟองมีคำขอนั้น ไม่มีลักษณะดังกล่าวแต่อย่างใด จึงให้สำเนาข้อมูลข่าวสารได้

หนังสือตอบข้อหารือฉบับนี้หน่วยงานเก็บไว้เป็นแนวทางปฏิบัติ และเผยแพร่ต่อได้ครับ ว่าต่อให้เขาบอกว่าจะไปแจ้งความ ไปฟ้องศาล ไปร้องเรียนจังหวัด หากเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ก็ต้องเปิดเผย แล้วไปชี้แจงกันเอง มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หารือไปได้ครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(หารือ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

“ท่าน” ก็โดนเหมือนกัน

เรื่องนี้ผู้ขอเป็นคนไทย แต่สังกัดสื่อต่างประเทศ ขอสำเนาเอกสารไปเพื่อใช้ในการเขียนข่าว ซึ่งก็น่าจะดี และเป็นประโยชน์ต่อคนไทย แต่ทำไมถึงถูกปฏิเสธไม่ให้ข้อมูลข่าวสาร

นางสาวสวยมีหนังสือถึงเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับจำนวนเรื่องร้องเรียนและจำนวนผู้พิพากษาที่ถูกลงโทษทางวินัย รวม ๒ รายการ คือ ๑) จำนวนเรื่องร้องเรียนด้านวินัยและจริยธรรมของผู้พิพากษา ตั้งแต่ปีแรกที่เก็บข้อมูลจนถึงปีล่าสุด รวมถึงศาลที่ผู้ถูกร้องเรียนปฏิบัติหน้าที่ประจำ ๒) จำนวนผู้พิพากษาที่ถูกลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการตุลาการ แต่สำนักงานศาลยุติธรรมมีหนังสือแจ้งปฏิเสธว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ฯ ตามมาตรา ๑๕ (๒) รวมทั้งมาตรา ๑๑ ที่บัญญัติว่าข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐจัดทำให้ ต้องมีอยู่แล้วมิใช่ต้องไปจัดทำขึ้นมาใหม่ นางสาวสวยจึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๒ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ สำนักงานศาลยุติธรรมมีหนังสือส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงเหมือนที่มีหนังสือชี้แจงนางสาวสวยไปแล้ว และชี้แจงด้วยวาจาเพิ่มเติมว่าเนื่องจากนางสาวสวยมีอาชีพเป็นสื่อมวลชน อาจเป็นตัวแทนขอข้อมูลให้สื่อต่างชาติ หากเผยแพร่ในเชิงลบอาจเสียหายต่อระบบศาลยุติธรรมได้ และผู้พิพากษาย้ายตำแหน่งเปลี่ยนแปลงทุกปีข้อมูลจึงไม่แน่นอน จึงปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสาร ส่วนเรื่องการลงโทษวินัยร้ายแรงผู้พิพากษา ก็ลงในราชกิจจานุเบกษาเปิดเผยทั่วไปอยู่แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นสถิติจำนวนผู้พิพากษาที่ถูกร้องเรียนหรือถูกดำเนินการทางวินัย การขอข้อมูลเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตุลาการในภาพรวม ไม่มีรายละเอียดการกระทำผิดเฉพาะตัว การให้ตรวจสอบจึงไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่หรือเกิดกระแสดันจากสังคมทำให้การบังคับใช้กฎหมายของข้าราชการตุลาการไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แต่การเปิดเผยจะแสดงถึงความโปร่งใสตรวจสอบได้ เกิดความน่าเชื่อถือการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับศาลที่ผู้ถูกลงโทษอยู่ปฏิบัติหน้าที่ในขณะนั้นเมื่อแจ้งว่าไม่มีข้อมูลก็ไม่มีประเด็นวินิจฉัย ส่วนข้อมูลบทลงโทษข้าราชการตุลาการที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้ลงในราชกิจจานุเบกษาซึ่งเปิดเผยอยู่แล้ว หากหน่วยงานไม่ได้รวบรวมไว้ ผู้ขอก็ต้องประมวลข้อมูลด้วยตนเองจึงวินิจฉัยให้สำนักงานศาล ฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวนเรื่องร้องเรียนด้านวินัยและจริยธรรมของผู้พิพากษารวมทั้งจำนวนผู้พิพากษาที่ถูกมติคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมลงโทษทางวินัยเท่าที่ได้จัดทำไว้

มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๐๒/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

บทความ ๒๒/๒๕๖๓

วีระเชษฐ์ จรรยากุล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

แจ้งผิดแจ้งใหม่ได้

ผู้ประกอบการขอให้หน่วยงานแจ้งข้อเท็จจริงไปอย่างหนึ่ง แต่กลับไปแจ้งอีกอย่างหนึ่ง
เขาเสียหาย จึงขอข้อมูล

นายเก่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท ข. มีหนังสือถึงกรมศุลกากรขอสำเนาหนังสือที่กรม
ศุลกากรมีถึงสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) แจ้งเรื่องการตรวจสอบ
บริษัท ข. ให้ดำเนินการตามกฎหมาย เนื่องจากบริษัท ข. ทำความผิดกฎหมายศุลกากรและกฎหมายอื่นที่
เกี่ยวข้อง ต่อมา บริษัท ข. ได้ทราบว่าข้อเท็จจริงในหนังสือไม่ถูกต้องและเป็นเท็จในประเด็นการขอคืนภาษีของ
บริษัท จึงขอให้กรมศุลกากรมีหนังสือถึง ก.ล.ต. แก้อخطاءให้ถูกต้องว่าบริษัทไม่เคยขอคืนภาษี และขอสำเนา
หนังสือแจ้งนี้ แต่กรมศุลกากรมีหนังสือแจ้งปฏิเสธโดยอ้างมาตรา ๑๕ (๒) นายเก่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจาก
บริษัท ข. จึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ กรมศุลกากรเข้าชี้แจงว่า บริษัท ข.ทราบเรื่องนี้
จากการนำสืบในชั้นศาล ที่บริษัท ข. ฟ้องกรมศุลกากร กรมศุลกากรจึงส่งข้อโต้แย้งและข้อชี้แจงของบริษัท ข.
ให้ ก.ล.ต. ทราบ จึงเป็นเรื่องระหว่างกรมศุลกากรและ ก.ล.ต. จึงเปิดเผยไม่ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และอาจเป็น
ประเด็นให้บริษัท ข. นำไปฟ้องร้องโต้แย้งเป็นคดีความเพิ่มขึ้นอีก ฝ่ายนายเก่ง ชี้แจงว่า บริษัท ข. ไม่ได้ขอคืน
ภาษีแต่อย่างใด จึงกระทบต่อชื่อเสียงและความเชื่อมั่นของบริษัท จึงขอให้ชี้แจงข้อมูลไปให้ถูกต้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า หนังสือที่กรมศุลกากรแจ้งไปที่
ก.ล.ต. ตามที่นายเก่งขอให้แจ้งไปเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีลักษณะที่จะ
ปฏิเสธได้ตามมาตรา ๑๕ แม้จะปรากฏข้อความที่แจ้งการกระทำความผิดกฎหมายของบริษัท ข. แต่เป็นกรณีที่
กรมศุลกากรตรวจพบโดยผ่านการพิจารณาลั่นกรองตามลำดับขั้นแล้ว ประกอบกับนายเก่งเป็นผู้มีส่วนได้เสีย
กับการแจ้งข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้กรมศุลกากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายเก่ง

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘
www.oic.go.th (ที่ สค ๑๒๔/๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

บ้านผมไม่ตรงตามแบบ

ไปซื้อบ้านนอกจากดูว่าราคาบ้านเท่าไร จ่ายไหวหรือไม่ ยังต้องเตรียมเงินไว้ซ่อมในอนาคตอันใกล้ด้วย หากเจอปัญหาแบบนี้

นาย ก. ซื้อบ้านจากโครงการ ต่อมากำแพงบ้านชั้นล่างแตกร้าว มีกลิ่นอับในห้องน้ำ ไม่มีระบบเตือนภัยและถังดับเพลิงตามที่กฎหมายกำหนด การก่อสร้างไม่ตรงตามแบบที่ขออนุญาต จึงมีหนังสือถึงเทศบาลนครปากเกร็ด ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อเป็นพยานเอกสารของศาลเกี่ยวกับ ๑) สำเนาใบอนุญาตก่อสร้างพร้อมแบบเลขที่ ๓๓๑/๕๗ และ ๒) คำร้องขออนุญาตก่อสร้าง เลขที่ ๑๘๘/๕๗ ต่อมาเทศบาลนครปากเกร็ดเปิดเผยเฉพาะใบอนุญาตและแบบแปลนบางส่วน และคำขออนุญาตก่อสร้าง โดยให้เหตุผลว่าแบบแปลนที่ไม่เปิดเผยเนื่องจากเจ้าของข้อมูลต้องใช้ความรู้ในการจัดทำสร้างสรรค์ขึ้นมา นาย ก. จึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ เทศบาลนครปากเกร็ด มีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า คณะทำงานบริการข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานมีมติยืนยันความเห็นของเทศบาลที่แจ้งนาย ก. ไปแล้ว และได้ส่งสำเนารายงานการประชุมดังกล่าวให้นาย ก. ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร และรายการคำนวณโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับบ้านของนาย ก. เป็นส่วนหนึ่งของเอกสารที่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างยื่นประกอบการขอรับอนุญาต จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๔ มิใช่สิ่งเฉพาะตัวบุคคล แต่เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ในการพิจารณาอนุญาต อนุมัติให้ก่อสร้าง เมื่อนาย ก. เป็นเจ้าของบ้านที่มีความเสียหายจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการก่อสร้างและปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้เจ้าของแบบแปลนจะสร้างสรรค์ขึ้นมา ถ้าใครนำไปทำซ้ำดัดแปลง ฯลฯ ก็ต้องรับผิดชอบละเมิดลิขสิทธิ์ตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงวินิจฉัยให้เทศบาลนครปากเกร็ดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นาย ก.

ถ้าไปซื้อบ้านแล้วมีปัญหแบบนี้ ใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารได้ครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๓๒/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

คนเดียวกันหรือเปล่า

ทนายความสงสัยต้องการตรวจสอบให้แน่ใจว่า คนที่ตัวเองจะไปฟ้องคดีเขา ใช้คนเดียวกันไหม
จึงไปขอรูปถ่ายใบหน้าของคู่กรณี จะได้หรือไม่

นาย ก. เป็นทนายความของนางสาวหนึ่ง มีปัญหาต้องดำเนินคดีกับนางสาวสอง ซึ่งต่อมาเปลี่ยน
ชื่อเป็นนางสาวสาม ได้ยื่นคำร้องต่อเทศบาลเมืองชลบุรี ขอตรวจสอบภาพใบหน้าที่นางสาวสามเพื่อให้แน่ชัดว่า
เป็นคนเดียวกันกับคนที่นางสาวหนึ่งโอนเงินให้ เพื่อไม่ให้ผิดคนก่อนที่จะฟ้องศาล แต่เทศบาลเมืองชลบุรีปฏิเสธโดย
ให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) และนาย ก. ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้
เสียโดยตรงตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการขอตรวจหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๕๕ นาย ก. จึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อ
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลเมืองชลบุรี
มีหนังสือส่งเอกสารตามอุทธรณ์ไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า กรมการปกครองได้กำกับการปฏิบัติ
ในเรื่องการคัดกรองสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนว่า ให้ดูเรื่องการเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามกฎหมาย
ที่กำหนดไว้ และต้องระวังไม่ให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลเป็นอันขาด กรณีนี้จึงเปิดเผยให้ไม่ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ภาพใบหน้าที่นางสาวสาม
ที่อยู่ในบัตรประจำตัวประชาชน เป็นข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่น แต่มิใช่ข้อมูล
ข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ เมื่อนาย ก. ต้องการดูภาพใบหน้าที่นางสาวสาม เพื่อตรวจสอบว่า
เป็นบุคคลคนเดียวกันหรือไม่ ก็ด้วยเหตุจากคู่กรณีเปลี่ยนไปใช้นามนางสาวสาม จึงเกรงว่าจะฟ้องผิดคน
แต่นางสาวสามก็ยังคงได้รับความคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลอยู่ การให้นาย ก. ดูเฉย ๆ ก็น่าจะเพียงพอแล้ว
จึงวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองชลบุรีเปิดเผยภาพใบหน้าที่นางสาวสาม โดยให้นาย ก. เข้าตรวจดู แต่ไม่ให้ถ่าย
สำเนาไป

นาย ก. ก็จำให้ติดตากันแล้วกัน หากไปเจอกันในศาลจะได้แน่ใจว่าไม่ผิดตัว หากมีข้อสงสัย
เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หรือไปได้นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๓๔/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ขอไปสู่คดีต่อ

เป็นเรื่องของหน่วยงานมีหนังสือหรือการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไปครับ ว่าคนขอเอกสารเขาบอกว่าจะนำไปฟ้องคดี เรื่องอย่างนี้เปิดเผยได้หรือไม่ หรือให้ไปว่ากันในชั้นศาล

นายจิตตกร ถูกไล่ออกจากราชการ ตามคำสั่งของหน่วยงานตนเอง ต่อมา ป.ป.ช. ส่งรายงานการไต่สวนจำนวน ๑ ชุด ขอให้หน่วยงานพิจารณาโทษทางวินัยกับนายจิตตกร เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่านายจิตตกรมีความผิดทางอาญาและทางวินัย ส่วนทางอาญาได้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดแล้ว ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลระบำแจ้ง ป.ป.ช. ว่า นายจิตตกรถูกไล่ออกจากราชการแล้ว ไม่มีสภาพเป็นข้าราชการพนักงานส่วนตำบล จึงไปดำเนินการทางวินัยกับเขาไม่ได้ นายจิตตกรจึงมีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลระบำแจ้งขอสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของ ป.ป.ช. เพื่อไปสู่คดี แต่องค์การบริหารส่วนตำบลระบำแจ้งปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) นายจิตตกรจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หน่วยงานมีหนังสือส่งเอกสารตามอุทธรณ์ไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธตามที่ชี้แจงกับนายจิตตกรไปแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ขอสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของ ป.ป.ช. เป็นข้อมูลข่าวสารการชี้มูลความผิดกรณี นาย ก. ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ นายจิตตกร ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วและส่งสำนวนให้หน่วยงานต้นสังกัดดำเนินการทางวินัย แต่เมื่อข้อเท็จจริงนายจิตตกรถูกไล่ออกไปก่อนแล้วไม่อยู่ในสถานะพนักงานส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลระบำแจ้งยุติเรื่องดังกล่าว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แต่การเปิดเผยข้อมูลอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลระบำแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับนายจิตตกร ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้ เว้นแต่ข้อมูลบุคคล หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใดเป็นพยานให้อัยการ รวมถึง ชื่อ สกุล อายุ อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่ ชื่อบิดา มารดา ลายมือชื่อ ฯลฯ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลและข้อมูลส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หากใครไปได้ครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๙๙/๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ฉันทรู้แล้ว แต่เธอไม่รู้

เรื่องนี้ผู้ขอข้อมูลไปร้องเรียนว่าบ้านใกล้กันบุกรุกที่สาธารณะ ตรวจสอบจริง ๆ บ้านตัวเองบางส่วนก็บุกรุกเหมือนกัน ตกลงใครรื้อมาก ใครรื้อน้อย ไปดูกัน

นายขามีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลถนนขาด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือที่แจ้งคำสั่งให้นางสาวแหวรื้อถอนและขนย้ายสิ่งปลูกสร้างส่วนที่บุกรุกที่ชายตลิ่งคลองวัดไทร พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผลงานที่ตนเองไปร้องเรียนไว้ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลถนนขาด มีคำสั่งท้ายหนังสือคำขอปฏิเสธว่า การดำเนินการทางศาลในเรื่องนี้เป็นเรื่องระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลถนนขาดกับนางสาวแหว และอยู่ระหว่างการพิจารณาของจังหวัด นายขามีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ องค์การบริหารส่วนตำบลถนนขาด ส่งข้อมูลไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า หลังจากที่นายขามีหนังสือร้องเรียนเรื่องการปลูกสร้างบ้านของนางสาวแหวว่าบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ต่อศูนย์ดำรงธรรม ซึ่งศูนย์ดำรงธรรมแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลถนนขาดประสานสำนักงานที่ดินไปรังวัดสอบเขต พบว่าบ้านของนางสาวแหวทั้งหลังอยู่ในแนวเขตคลอง และบางส่วนของบ้านนายขาก็รุกล้ำในเขตคลองเหมือนกัน จึงแจ้งให้ทั้งคู่อถอน นายขาก็ได้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างบางส่วนออก แต่ไม่หมด แต่นางสาวแหวไม่ทำอะไรเลย จึงแจ้งให้ทั้งสองฝ่ายรื้อถอนให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ซึ่งทั้งสองคนยื่นอุทธรณ์คำสั่ง ต่อมานายขาคือขอสำเนาผลการดำเนินการและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ทางศาลต่อไป องค์การบริหารส่วนตำบลถนนขาดเห็นว่าการฟ้องคดีเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของนายอำเภอร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลถนนขาด ไม่ใช่หน้าที่ของนายขาคือไม่อนุญาตให้ถ่ายเอกสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่านายขาคือเป็นผู้ร้องเรียน จึงสมควรได้รับทราบผลการดำเนินการ และข้อมูลข่าวสารนี้เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ที่ออกคำสั่งตามหน้าที่ให้เอกชนปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ ที่จะปฏิเสธได้ จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลถนนขาดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายขาว

คูกรณีทั้งสองผิดกันตั้งแต่แรกแล้วครับ แต่ถ้าไม่รู้เพราะอยู่มานานก็แล้วไป จึงควรคืนพื้นที่ให้ส่วนรวม มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๑๖/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ขอคืนราคา

ผู้ประกอบการขอให้หน่วยงานแจ้งข้อเท็จจริงไปอย่างหนึ่ง แต่กลับไปแจ้งอีกอย่างหนึ่ง
เขาเสียหาย จึงขอข้อมูล

บริษัท ก. ได้มอบให้นายไก่อ มีหนังสือถึงกรมสรรพสามิตขอสำเนาเกี่ยวกับการพิจารณาคำขอ
เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม จำนวน ๔ รายการ ได้แก่ ๑) รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาค้นกรอง
คำคัดค้านการประเมินภาษีและพิจารณาคำขอเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม รวม ๘ ครั้ง ๒) หนังสือสำนักงานสรรพสามิต
ภาคที่ ๒ ๑ ฉบับ ที่ขอให้กรมสรรพสามิตพิจารณาคำขอหรือลดเบี้ยปรับ ๓) บันทึกข้อความสำนักกฎหมาย
และ ๔) บันทึกข้อความและ/หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องของสรรพสามิตพื้นที่ระยอง ๑ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องนี้
กรมสรรพสามิตมีหนังสือแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แต่ปฏิเสธรายการที่ ๑ และ ๒ ว่าเป็นความเห็น
คำแนะนำภายในหน่วยงาน ส่วนรายการที่ ๔ อยู่ที่สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ระยอง ๑ ซึ่งกรมสรรพสามิตได้แจ้ง
ให้ทางระยองพิจารณาคำขอแล้ว นายไก่อจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ กรมสรรพสามิตมีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสารและ
ชี้แจงว่า บริษัท ก. เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันขายให้บริษัท ค. เพื่อนำไปใช้ที่แท่น
ขุดเจาะปิโตรเลียม ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมสรรพสามิตขอชำระภาษีและของดเบี้ยปรับเงินเพิ่ม โดยยื่นชำระ
ภาษีสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ระยอง ๑ ต่อมา มีหนังสือขอตรวจและถ่ายสำเนาเอกสารการ
พิจารณาคำขอเบี้ยปรับและเงินเพิ่มดังกล่าว เมื่อกรมสรรพสามิตพิจารณาแล้วจึงเปิดเผยข้อมูลรายการที่ ๓
ปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๑ และ รายการที่ ๒ ด้วยเหตุผลตามมาตรา ๑๕ (๓) ส่วนรายการที่ ๔ แจ้งให้
สรรพสามิตระยองพิจารณาคำขอต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓
กรมสรรพสามิตได้เปิดเผยให้แล้ว เหลือแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑, ๒ และ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติ
ราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อมูลที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะปฏิเสธได้ ตามมาตรา ๑๕
และนายไก่อเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิตนเอง จึงวินิจฉัยให้กรมสรรพสามิต
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑, ๒ และ ๔ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายไก่อ

เรื่องนี้ใช้กฎหมายข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตนเองและตรวจสอบการปฏิบัติงานของ
หน่วยงานของรัฐด้วยครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓
๔๖๗๘ www.oic.go.th (ที่ สค ๑๙๗/๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

แพ็คเกจ

ผู้ถือหุ้นรายนี้เข้ารับการสรรหาเป็นผู้บริหารในตำแหน่งที่สูงขึ้นแต่ไม่ได้ จึงขอเสนอการให้
คะแนนว่าเป็นอย่างไร ประเด็นอยู่ที่ไม่เพียงแต่ประชาชนใช้สิทธิเท่านั้นครับ แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ใช้สิทธินี้ได้
ในกรณีที่ได้รับผลกระทบแบบเรื่องนี้

นายรอนน้อย เข้ารับการสรรหาเป็นผู้อำนวยการสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒
ซึ่งมีผู้สมัคร ๒ คน ได้มีหนังสือถึงสถาบันการศึกษาฯ ขอข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการคือ ๑) แบบข้อมูลการ
ให้คะแนนของกรรมการฯ แต่ละท่าน และ ๒) รายละเอียดการให้คะแนนของกรรมการฯ ตามแบบประเมินคำร้อง
ต่อมาสถาบันอาชีวศึกษาฯ มีหนังสือแจ้งว่าได้ให้ข้อมูลคะแนนของนายรอนน้อยบางส่วนแล้ว ส่วนการขอคะแนน
ที่กรรมการสรรหาให้คะแนนทั้ง ๒ คนมีลายมือชื่อกรรมการอยู่ด้วยเห็นว่าเป็นเอกสารของกรรมการ และเป็น
ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) ต่อไปจะไม่มีการรับเป็นกรรมการสรรหาอีก นายรอนน้อยจึงมีหนังสือขอ
ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ สถาบันอาชีวศึกษาฯ มีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า ได้มีหนังสือตอบชี้แจงไปแล้ว ๒ ครั้ง โดยไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผย
แต่การให้คะแนนเป็นเอกสารของคณะกรรมการแต่ละคน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ
เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒
ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เมื่อนายรอนน้อยเป็นผู้เข้ารับการสรรหา โดยประสงค์จะตรวจสอบการให้คะแนนเพื่อ
ปกป้องส่วนได้เสียของตนจึงมีสิทธิได้รับทราบข้อมูล และการเปิดเผยก็เพื่อให้มีการตรวจสอบกระบวนการใช้
ดุลพินิจ ซึ่งต้องยุติธรรมเป็นกลางให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหาร
พิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนแล้ว จึงวินิจฉัยให้
สถาบันอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้
นายรอนน้อย

เพื่อความโปร่งใสการบริหารงานบุคคลควรเปิดเผยได้ครับ และท่านที่ได้รับแต่งตั้งเป็น
กรรมการสรรหาควรถือว่าเป็นเกียรติรับรองความโปร่งใส เที่ยงธรรมของท่านเองด้วย มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือ
จะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไม่หรือไปได้อย่างไร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๙๘/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ลูกหนี้ที่รัก

เมื่อลูกหนี้หลบหนีหนีหน้าไปแล้ว ก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายติดตามต้องตามให้ได้ว่าไปอยู่ที่ไหน ก็ต้องไปที่สำนักงานประกันสังคมก่อนแหละครับ

นายเก่งจริง เป็นเป็นผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท ๑ มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคมขอข้อมูลชื่อบริษัท หรือสถานที่ประกอบการทำงานของสำนักงานใหญ่/สาขา อัตราค่าจ้างของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๑๔ ราย เพื่อบังคับชำระหนี้ สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือแจ้งว่านายจ้างลูกจ้างไม่ประสงค์ให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก การบังคับชำระหนี้เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่กับลูกหนี้ และข้อมูลที่มีอยู่ก็ไม่ใช่ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สิน จึงเปิดเผยให้ไม่ได้โดยเจ้าของไม่ยินยอม นายเก่งจริงจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือชี้แจงว่า ข้อมูลที่สำนักงานประกันสังคมเก็บไว้คือ ข้อมูลนายจ้างและผู้ประกันตนซึ่งต้องให้ความคุ้มครองตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ กรณีที่ขอข้อมูลดังกล่าวเพื่อยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ ไม่ใช่เรื่องการคุ้มครองแรงงาน จึงไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของกฎหมายประกันสังคม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่นายเก่งจริงขอไปเพื่อบังคับชำระหนี้ ทั้งนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์ให้เปิดเผยต่อบุคคลอื่น เจ้าหน้าที่ต้องหาทางอื่นบังคับชำระหนี้หรือวางระบบการประกันหนี้สูญให้มีประสิทธิภาพ ข้อมูลที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ไม่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะชำระหนี้ ถ้าได้ข้อมูลไปจะทำให้นายจ้างลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคม และก็จะกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะเป็อุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ และเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วย การที่ปฏิเสธการเปิดเผยไปจึงถูกต้องแล้ว จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ก็เคยมีตัวอย่างครับ ให้เพื่อนในที่ทำงาน ๓ คนยืมสตางค์ไป ต่อมาแอบลาออกไปทำงานที่อื่น เจ้าหน้าที่ตามไปขอทราบที่ทำงานใหม่ ได้รับการปฏิเสธไปใช้สิทธิอุทธรณ์ก็ยกอุทธรณ์เหมือนกัน แต่มีนะครับที่ให้เปิดเผย เป็นเรื่องอะไรโทรไปคุยกัน หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หรือไปได้รับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๙๕/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

หาว่าหนีไปแล้วหนีไป

เป็นเรื่องที่ฝ่ายหนึ่งไปแจ้งความไว้ อีกฝ่ายหนึ่งตามไปขอตัวว่าแจ้งความเรื่องอะไร มีหลักฐานอะไรบ้างไหม แต่พนักงานสอบสวนปฏิเสธเพราะเห็นว่าเป็นข้อมูลของอีกคนหนึ่ง จะขอได้ไหม ไปดูทั้งคู่กัน

นางสายมีหนังสือถึงสถานีตำรวจภูธรเมืองลำปาง ขอถ่ายสำเนาบันทึกประจำวันแจ้งไว้เป็นหลักฐาน เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒ กรณีนางสาวบายไปแจ้งความเป็นหลักฐานว่าถูกนางสายทำร้ายร่างกายแล้วหนีไป สถานีตำรวจภูธรเมืองลำปางมีหนังสือแจ้งปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ผู้เสียหายแจ้งความเป็นหลักฐานเท่านั้น บอกว่ายังไม่ประสงค์ให้ดำเนินคดี จนกว่าจะมีหลักฐานเพิ่มเติม จึงเป็นเอกสารเกี่ยวกับคดีและเป็นความลับทางราชการ ถ้าเปิดเผยตอนนี้จะมีผลกระทบต่อคดี เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) นางสายจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สถานีตำรวจภูธรเมืองลำปาง มีหนังสือชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธว่า ผู้เสียหายได้แจ้งความเป็นหลักฐาน แต่ยังไม่ประสงค์ดำเนินคดี ดังนั้น คดีนี้การดำเนินคดีอาญายังไม่เสร็จสิ้นประกอบระเบียบตำรวจเกี่ยวกับคดีกำหนดว่าข้อความทั้งหลายที่บันทึกในรายงานประจำวันเป็นความลับทางราชการ ห้ามคนอื่นอ่านหรือคัดลอก เว้นแต่ผู้แจ้งขอหรือขอสำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า บันทึกประจำวันแจ้งไว้เป็นหลักฐาน เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒ กรณีนางสาวบายไปแจ้งความไว้แต่ยังไม่เอาเรื่องนางสาย รอจนกว่ามีหลักฐานเพิ่มจึงจะร้องทุกข์ดำเนินคดี จึงถือได้ว่ายังไม่มีการดำเนินคดี จึงยังไม่เป็นเอกสารเกี่ยวกับคดี แต่เป็นเอกสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามมาตรา ๑๕ ประกอบกับนางสายถูกพาดพิงและกล่าวถึงในทางเสียหายในบันทึกประจำวัน จึงควรได้รับทราบข้อมูลเพื่อปกป้องสิทธิของตน แม้ข้อมูลข่าวสารนี้จะมีความลับตามระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี แต่ก็ไม่ได้ตัดอำนาจคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะพิจารณาได้ จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรเมืองลำปาง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นางสาย เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้แจ้งความ เช่น อายุ หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่ ลายมือชื่อ ให้ปกปิดไว้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หรือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๒๐๐/๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

มีอะไร ผมขอหมด

รายนี้ถูกร้องเรียนจนพ้นจากตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น อยากรู้ว่าใครที่ร้องเรียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาอย่างไร แต่ถูกปฏิเสธคำขอครับ แล้วจะเอาอะไรไปศาล

นายเปเล่ทำมีหนังสือถึงนายอำเภอสระแก้ว ขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๓ รายการ คือ ๑) หนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมของผู้ร้องเรียน ที่ร้องเรียนกล่าวหานายเปเล่ทำ ๒) สำนวนการสอบสวน คำให้การหรือถ้อยคำพยาน เอกสารที่คณะกรรมการสอบสวนจัดทำขึ้นทั้งหมด ๓) คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว หนังสือแจ้งคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว ที่ให้นายเปเล่ทำพ้นจากตำแหน่ง แต่อำเภอเมืองสระแก้วมีหนังสือปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) (๖) นายเปเล่ทำจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ อำเภอเมืองสระแก้ว ส่งข้อมูลไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และแจ้งข้อเท็จจริงให้นายเปเล่ทำรับทราบ รวมทั้งให้โต้แย้งคำสั่งได้ เอกสารหลักฐานที่นายเปเล่ทำมีคำขอส่วนใหญ่ผู้ให้ถ้อยคำเป็นพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน ซึ่งหากเปิดเผยไปอาจกระทบต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน ประกอบกับมาตรา ๒๔ ด้วย ที่เจ้าของข้อมูลต้องให้คำยินยอมก่อน หากหน่วยงานจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตน ข้อมูลต่าง ๆ นายเปเล่ทำรับทราบอยู่ก่อนแล้ว เพราะได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง ซึ่งศาลจะแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำให้การและเรียกเอกสารจากผู้ถูกฟ้องคดี จากนั้นก็จะแจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงให้ผู้ฟ้องคดีเพื่อให้โต้แย้งคำให้การ ซึ่งขั้นตอนนี้นายเปเล่ทำก็สามารถทราบข้อเท็จจริงได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๓ รายการเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยจังหวัดสระแก้วมีคำสั่งให้นายเปเล่ทำพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบอน การเปิดเผยจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนข้อเท็จจริงที่จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่เชื่อได้ว่าหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไปแล้วจะเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) ส่วนเอกสารคำให้การก็มีเนื้อหาเป็นเรื่องราว ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคลตามที่หน่วยงานเข้าใจ และกรณีให้นายเปเล่ทำได้ฟ้องศาลปกครองแล้ว ก็ไม่ใช่เหตุผลที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอนี้เปิดเผยได้ จึงวินิจฉัยให้นายอำเภอเมืองสระแก้ว เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายเปเล่ทำ โดยให้ใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ นามสกุล ที่อยู่ บัตรประจำตัวประชาชน อาชีพ ตำแหน่ง หรือข้อความที่จะทำให้รู้ว่าใครเป็นพยาน ใครเป็นผู้ร้องเรียน ซึ่งการเปิดเผยอาจไปเข้าลักษณะมาตรา ๑๕ (๕) ได้

เขาต้องการข้อมูลข่าวสารไปใช้ปกป้องสิทธิของตนเอง เมื่อเรื่องจบแล้วก็ให้ไปเออะครับ ศาลสั่งให้ก็เป็นอำนาจและกระบวนการของศาล มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๒๐๓/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

เปลี่ยนตัวผู้เล่น

ผู้ขอข้อมูลข่าวสารรายนี้ตั้งใจที่จะได้รับความไว้วางใจเป็นที่ปรึกษาโครงการ แต่อยู่ ๆ ถูกเปลี่ยนตัว ไหนจะแผนงานที่คิดไว้แล้ว ไหนจะชื่อเสียงผลงานจะกระทบหรือไม่ ไปดูกัน

นายเชียวชาญ มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขอเปลี่ยนแปลงที่ปรึกษาโครงการที่กลุ่มจังหวัดพิจิตรส่งถึงสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (สศด.) รวม ๔ รายการ คือ ๑) สำเนาหนังสือขอเปลี่ยนแปลงที่ปรึกษาโครงการที่กลุ่มจังหวัดพิจิตรส่งถึง สศด. ๒) ขอรบเหตุผลการแท้จริงของกลุ่มจังหวัดในการเปลี่ยนแปลงที่ปรึกษาว่า นายเชียวชาญในฐานะที่ปรึกษามีข้อผิดพลาดอย่างไร (เอกสารบันทึกการรายงานการประชุมของแต่ละกลุ่มจังหวัด) ๓) ขอรบผลการวินิจฉัยของ สศด. และ ๔) ขอรบหลักเกณฑ์กรอบการดำเนินงาน บทบาทของที่ปรึกษา เงื่อนไขและระยะเวลาการให้คำปรึกษา ขอบเขตของงาน ต่อมาสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลมีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) และมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ด้วย นายเชียวชาญจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลมีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสารและชี้แจงว่า การดำเนินโครงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อชุมชนในชนบทในพื้นที่จังหวัดพิจิตรและจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นไปตามประกาศ สศด. และระเบียบที่เกี่ยวข้อง การสมัครขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนภายใต้มาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ฯ ผู้สมัครต้องจัดทำข้อเสนอโครงการและเอกสารแนบ ซึ่งจะมีข้อมูลเทคโนโลยี ผู้ให้บริการด้านเทคโนโลยีและที่ปรึกษาด้านเทคโนโลยี และเป็นสิทธิของชุมชนที่จะคัดเลือกเทคโนโลยีและบุคคลที่เหมาะสม เป็นที่ปรึกษาโครงการของชุมชนเพียงฝ่ายเดียว สศด. ได้พิจารณาและอนุมัติโครงการให้จังหวัดพิจิตร ๔ โครงการ จังหวัดฉะเชิงเทรา ๓ โครงการ มีโครงการไม่ผ่าน ๑ โครงการ จึงลงนามสนับสนุนเพียง ๗ ชุมชน ที่นายเชียวชาญมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเนื่องจากมีข้อพิพาทกับชุมชน ในเอกสารมีข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้เปิดเผยไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะปฏิเสธได้ ตามมาตรา ๑๕ และนายเชียวชาญเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายเชียวชาญ

เรื่องนี้ใช้กฎหมายข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตนเองและตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐด้วยครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๗๙/๒๕๖๒)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

จบได้สวย

เรื่องนี้ให้อ่านดูเพื่อจะได้ทราบว่า เมื่อท่านอุทธรณ์ไปแล้ว ระหว่างนั้นหากได้รับแจ้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ก็มีหนังสือแจ้งคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ทราบเพื่อจบเรื่องได้

นายยิ้มและนางแยม มีหนังสือถึงกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับช่วงเวลาดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนิมานรดี ของนายเบิกบานเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักการศึกษาร้องเรียนเขาและเธอสองคน ต่อมาสำนักงานเขตบางขุนเทียน คือโรงเรียนนี้สังกัดกรุงเทพมหานคร อยู่ในพื้นที่เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จึงให้เขตบางขุนเทียนเป็นผู้ตอบ ซึ่งมีหนังสือแจ้งว่า ข้อมูลดังกล่าวบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของนายเบิกบานโดยเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและเจ้าของประวัติไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จึงเปิดเผยให้ไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ (๕) นายยิ้มและนางแยมจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ ผู้อุทธรณ์ทั้งสองได้มีหนังสือแจ้งว่า สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กรุงเทพมหานคร รายนายเบิกบาน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนิมานรดี และคำสั่งแต่งตั้ง (ย้าย) ไปดำรงตำแหน่งใหม่ ซึ่งเป็นช่วงเวลาการดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนิมานรดี ของนายเบิกบาน จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายยิ้มและนางแยม ได้รับข้อมูลข่าวสารตามคำขอแล้ว ตามหลักฐานหนังสือของผู้อุทธรณ์ และหนังสือของกรุงเทพมหานคร ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณาวินิจฉัยต่อไป จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง และจำหน่ายเรื่องนี้ออกจากสารบบอุทธรณ์

จบครับ เอ้า ไปพิจารณาเรื่องอุทธรณ์เรื่องต่อไป มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไม่ไปได้ที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(คำสั่ง ที่ สค ๖/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ขึ้นทางนี้ ลงทางนั้น

เรื่องนี้ผู้ต้องการตรวจสอบข้อมูลการออกแบบทางขึ้นลงรถไฟฟ้า ซึ่งผู้ใช้มีความรู้สึกว่าจะต้องใช้พลังงานในการเดินไปถึงบันไดและเดินขึ้นหลายเหนื่อย แต่บางแห่งเชื่อมถึงหน้าประตูห้างเลย จึงขอออกแบบครับ

นายวิศวะ มีหนังสือถึงอธิบดีกรมศิลปากร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือการออกแบบทางขึ้นลงสถานีรถไฟฟ้า จำนวน ๔ รายการ คือ ๑) หนังสือกรมศิลปากร ที่ วธ...ลงวันที่... ๒) หนังสือบริษัท อ. ที่...ลงวันที่...๓) หนังสือบริษัท อ. ที่...ลงวันที่... และ ๔) หนังสือบริษัท ข. เลขที่...ลงวันที่...ทั้ง ๔ รายการ ขอพร้อมสิ่งที่ส่งมาด้วย หกเดือนต่อมารกรมศิลปากรมีหนังสือแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ ให้ก็จบไป ส่วนรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ อยู่ระหว่างการค้นหาเนื่องจากย้ายอาคารสำนักงาน แต่เอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วยที่ขอในรายการที่ ๔ เป็นแบบรูปรายการที่บริษัท ข. เสนอต่อกรมศิลปากร เอกสารนั้นมีงานศิลปกรรมเป็นงานสถาปัตยกรรมงานออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ถือเป็นงานมีลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยมีบริษัท ข. เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์แต่ผู้เดียวที่จะอนุญาตให้ทำซ้ำ ดัดแปลงหรือเผยแพร่ได้ กรมศิลปากรจึงไม่มีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้ทำสำเนาได้ นายวิศวะจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กรมศิลปากรมีหนังสือส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ ให้แล้ว และต่อมาก็ได้เปิดเผยข้อมูลสิ่งที่ส่งมาด้วยในรายการที่ ๔ ที่ปฏิเสธตอนแรกให้เพิ่มเติมแล้วเนื่องจากบริษัท ข. แจ้งว่าบริษัทเป็นเพียงผู้รับจ้างออกแบบและก่อสร้างให้กับการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) จึงให้ไปขออนุญาตจากเจ้าของโครงการโดยตรง ซึ่ง รฟม. ไม่คัดค้านจึงได้เปิดเผยไป ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ ได้มีหนังสือเร่งรัดพร้อมกำหนดระยะเวลาให้ค้นหาแล้ว แต่ยังไม่แจ้งว่าพบหรือไม่พบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการ กรมศิลปากรได้เปิดเผยรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ส่วนรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ยังอยู่ระหว่างการค้นหา จึงไม่ใช่กรณีการปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ยังไม่ครบหลักเกณฑ์การใช้สิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ คณะกรรมการวินิจฉัย ฯ ไม่อาจรับเรื่องไว้พิจารณาได้ จึงมีคำสั่งให้ยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ และจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัย ฯ จะพิจารณาได้หน่วยงานต้องส่งข้อมูลข่าวสารที่ท่านปฏิเสธไป ไปให้ดูว่าจริง ๆ แล้วเปิดเผยได้หรือไม่ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หากไปได้ครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(คำสั่ง ที่ สค ๙/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ไม่ยอมตามใจ

เรื่องนี้ผู้ป่วยได้ไปรักษาตัวที่สถานพยาบาลของเอกชน แต่เมื่อรู้สึกจะไม่ไหว จึงอยากจะไปรักษาต่อที่โรงพยาบาล แต่สถานพยาบาลแห่งนั้นเห็นว่ายังรับไหวจึงไม่ส่งต่อ เกิดการร้องเรียนกันขึ้น แล้วขอข้อมูลข่าวสารอะไร

นายเข้มผู้รับมอบอำนาจจากนางสาวลิได้ร้องเรียนต่อสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ว่า ขณะนี้นายฉุกเฉินเข้ารับการรักษาที่คลินิกเวชกรรมแห่งหนึ่ง ไม่ได้รับการดูแลรักษาที่เหมาะสม เนื่องจากปฏิเสธส่งตัวผู้ป่วยไปรักษาที่โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า เป็นเหตุให้นายฉุกเฉินต้องไปรักษาที่โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า คือไปเอง จึงร้องเรียนขอให้ตรวจสอบ ต่อมาสำนักงาน ฯ ได้เสนอเรื่องนี้ต่อที่ประชุมคณะทำงานคุ้มครองสิทธิประชาชนในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งมีความเห็นว่าการดูแลรักษาผู้ป่วยของคลินิกเป็นไปตามมาตรฐานการให้บริการสาธารณสุขแล้ว และได้แจ้งให้นายเข้มรับทราบผลการพิจารณาของคณะทำงาน ฯ แล้ว แต่นายเข้มไม่เห็นด้วยจึงขอสำเนาเวชระเบียนของคลินิกเวชกรรมแห่งนั้น แต่ สปสช. ปฏิเสธว่าเป็นข้อมูลของคลินิกที่ส่งให้ สปสช. เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะทำงาน ฯ และไม่ปรากฏว่าคลินิกประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อบุคคลที่สามหรือบุคคลอื่นได้ นายเข้มจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ มีหนังสือส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกับที่ปฏิเสธนายเข้มไปแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ประวัติการรักษาของนายฉุกเฉินขณะเข้ารับการรักษาจากคลินิกเวชกรรม เป็นข้อมูลประวัติการรักษาพยาบาลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของคลินิกเวชกรรมแห่งนั้นซึ่งมีฐานะเป็นเอกชน การที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยคณะทำงานคุ้มครองสิทธิประชาชนในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ขอให้คลินิกเวชกรรมส่งข้อมูลมาเพื่อใช้ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเท่านั้น จึงไม่ได้เป็นข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ การปฏิเสธว่าเอกสารไม่ได้อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลจึงถูกต้องแล้ว จึงมีคำสั่งไม่รับเรื่องอุทธรณ์ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบอุทธรณ์

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ อยู่ข้างเตียงผู้ป่วยนี้เองครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หรือไปได้ครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(คำสั่ง ที่ สค ๒/๒๕๖๓)

“รู้สิทธิ ชีวิตมีคุณค่า”

วีระเชษฐ์ จรรยากุล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ชาวบ้านได้อะไร

รายนี้มีข้อสงสัยว่า การดำเนินโครงการของหน่วยงานคุ้มค่ากับประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับหรือไม่ และมีเสียงมาว่าอาจไม่ใสสะอาดเท่าใดนัก จึงขออุทธรณ์ให้รู้ไปเลย

นางสาวดาวเด่นมีหนังสือถึงเทศบาลตำบลบางหญ้าแพรก ขอให้ตรวจสอบโครงการฝึกอาชีพคนพิการของเทศบาลฯ และขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการนี้รวม ๔ รายการ ตั้งแต่ขออนุมัติโครงการ กำหนดการ เอกสารลงทะเบียน ขออนุมัติจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ การจ้างรถโดยสาร เอกสารยืมเงิน รวมทั้งเอกสารทั้งหมดที่แนบท้ายฎีกา ทุกแผ่นทุกหน้า แต่เทศบาลตำบลบางหญ้าแพรกมีหนังสือแจ้งว่าได้ตรวจสอบแล้วพบว่าโครงการดังกล่าวดำเนินการถูกต้องตามวัตถุประสงค์ ผ่านการตรวจสอบจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสมุทรสาครแล้ว แต่เป็นเอกสารสำคัญของหน่วยงานราชการและเป็นความเห็นของหน่วยงาน จึงเปิดเผยให้ไม่ได้ นางสาวดาวเด่นจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ เทศบาลตำบลบางหญ้าแพรกส่งข้อมูลไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า เรื่องนี้มีประเด็นคือ นางสาวดาวเด่นอ้างว่าได้ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ของเทศบาลฯ ว่าโครงการนี้ไม่คุ้มค่า ไม่เกิดประโยชน์แก่ประชาชน และอาจมีการทุจริตของเจ้าหน้าที่ ทำให้ นางสาวดาวเด่นเสียสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการ เทศบาลฯ เห็นว่า พนักงานเทศบาลตามที่กล่าวอ้างสร้างความเข้าใจคลาดเคลื่อน ผิดพลาด ทำให้นางสาวดาวเด่นเข้าใจเทศบาลฯ ไปในทางเสื่อมเสีย จึงขอให้นางสาวดาวเด่นแจ้งให้บุคคลดังกล่าวไปแจ้งศูนย์รับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์เทศบาลบางหญ้าแพรก เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงทำความเข้าใจให้ถูกต้องไม่เกิดความเสียหายกับเทศบาลต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๔ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นความโปร่งใสและการตรวจสอบได้ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอนี้เปิดเผยได้ จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางหญ้าแพรก เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการฝึกอบรบอาชีพคนพิการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นางสาวดาวเด่น

ได้ยื่นได้ฟังอะไรมา สอบถามและขอข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูลโดยตรงดีที่สุดครับ และหน่วยงานได้รับการตรวจสอบรับรองจากหน่วยงานที่มีหน้าที่แล้ว รับผิดชอบครับ มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๒๑๐/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

กัมมมิลิที

เป็นอีกหนึ่งเรื่องหนึ่งที่น่าอ่านและเป็นแนวปฏิบัติต่อไป ขอให้พิจารณามุมมองและเหตุผลของกรรมการวินิจฉัยฯ ที่ให้ไว้ชัดเจนครับ

นายละเอียดมีตำแหน่งอยู่ในโรงเรียนบักขี้อย่าง มีหนังสือถึงโรงเรียนขอข้อมูลข่าวสารสำเนาสมุดฝากบัญชีเงินอุดหนุนงบประมาณและสำเนาสมุดฝากบัญชีเงินนอกงบ ที่มีการรับ – เบิกถอน ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ แต่โรงเรียนบักขี้อย่างมีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลว่า การที่อ้างว่าเป็นกรรมการที่เป็นผู้แทนครูในคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วจะขอตรวจสอบสำเนาเอกสารนั้น จะต้องเสนอความเห็นเข้าในระเบียบวาระการประชุม และต้องได้รับความเห็นชอบก่อน ในระเบียบที่เกี่ยวข้องก็ไม่ได้กำหนดให้กล่าวอ้างอำนาจของคณะกรรมการฯ ขอตรวจสอบเอกสารได้ จะทำให้คนที่ตั้งใจทำงานเสียกำลังใจในการปฏิบัติงาน นายละเอียดจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ โรงเรียนบักขี้อย่างมีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสารไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า การที่นายกำกับขอข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนเกี่ยวกับสำเนาสมุดฝากบัญชีจำนวน ๒ รายการ เพื่อใช้ในการตรวจสอบติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการด้านงบประมาณของโรงเรียน เป็นการกระทำโดยมิชอบไม่ผ่านกระบวนการขั้นตอน ซึ่งโรงเรียนมีกลุ่มตรวจสอบภายใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑ ออกตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณทุกปี และโรงเรียนจะรายงานการใช้จ่ายงบประมาณต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีการประชุมทุกครั้ง การข้ามขั้นตอนเช่นนี้จะทำให้กรรมการท่านอื่นทักท้วงในภายหลังได้ และไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกประเด็นก็คือนายละเอียดเคยได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางเรื่องมาแล้ว อาจทำให้ไม่พอใจก็ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า การขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว นอกจากนายละเอียดจะเป็นบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย สามารถใช้สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติรับรองไว้ เพื่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐแล้ว นายละเอียดยังมีสถานภาพเป็นกรรมการในคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่กำกับ แนะนำ และมีส่วนร่วมในการบริหารงานด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปของโรงเรียนอีกด้วย จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสาร สมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ แล้วข้อมูลที่ขอเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะปฏิเสธได้ ตามมาตรา ๑๕ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นความโปร่งใสและการตรวจสอบได้ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะประโยชน์ของเอกชนประกอบกันแล้ว จึงวินิจฉัยให้โรงเรียนบักขี้อย่างเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายละเอียด

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th (ที่ สค ๒๑๑/๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

เห็นตึกสวย ก็เลยอยากรู้

เรื่องที่หน่วยงานเขาประชุมกันเองภายใน และเรื่องจ้างก่อสร้าง เรื่องแรกหรือเรื่องที่สองที่คิดว่าเปิดเผยได้ หากคำตอบไว้ในใจก่อน แล้วไปอ่านครับ

นายยี่ตอก มีหนังสือถึงสภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ขอตระวจดูและคัดถ่ายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการสภานายความ และสัญญาจ้างก่อสร้างอาคาร จำนวน ๔ รายการ คือ ๑) ระเบียบวาระการประชุม และรายงานการประชุม ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙ ๒) สัญญาจ้างก่อสร้างอาคารสภานายความแห่งใหม่ พร้อมเอกสารแนบท้ายทุกฉบับ ๓) รายงานผลการตรวจสอบการก่อสร้างพร้อมเอกสารแนบท้าย และ ๔) สรรพเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี หมายเลขดำที่ พ. ๒๕๗๙/๒๕๖๑ ของศาลแพ่ง ระหว่างบริษัท เสาเข็ม โจทก์ กับสภานายความฯ จำเลย ต่อมา สภานายความฯ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธไม่อนุญาตให้ตรวจดูหรือคัดถ่ายเอกสาร เนื่องจากคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาล ซึ่งเป็นความลับในการดำเนินคดี นายยี่ตอกจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ สภานายความฯ มีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสารไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธว่า การขอข้อมูลดังกล่าวไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ เนื่องจากอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลแพ่งในการนัดสืบพยาน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ สภานายความฯ ซึ่งเป็นคู่ความในคดีจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้นายยี่ตอกทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ระเบียบวาระการประชุม และรายงานการประชุม และรายการที่ ๓ รายงานผลการตรวจสอบการก่อสร้าง เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติหน้าที่บริหารงานทั่วไป ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ รายการที่ ๒) สัญญาจ้างก่อสร้างอาคารสภานายความแห่งใหม่ เป็นข้อมูลข่าวสารตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่กำหนดให้ประกาศเชิญชวนทั่วไป ประกาศผลผู้ชนะการจัดซื้อจัดจ้าง และสัญญาการอนุมัติสั่งซื้อสั่งจ้าง ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ส่วนรายการที่ ๔ คำฟ้อง คำให้การ คำฟ้องแย้ง และสรรพเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี หมายเลขดำที่ พ. ๒๕๗๙/๒๕๖๑ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๔ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงไม่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลในส่วนนี้ จึงวินิจฉัยให้สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ตามคำขอ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายยี่ตอก

จบครับ เข้า ไปพิจารณาเรื่องอุทธรณ์เรื่องต่อไป มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไม่ไปได้อีกที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๘๑/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ขายแพง แต่ไปแจ้งว่าขายถูก

เรื่องนี้ผู้ประกอบการต้องการเอกสารเพื่อไปใช้ต่อศาลภาษีอากร เพื่อรักษาสีทึบของตนเอง ที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสองร้อยกว่าล้าน ไปอ่านดูครับว่าจะได้หรือไม่

นางสาวเดียร์ เป็นกรรมการบริษัท กำไรดี จำกัด มีหนังสือ ๒ ฉบับ ถึงสำนักงานสรรพากรภาค ๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบกำกับภาษีซื้อของบริษัท กำไรดี จำกัด เพื่อใช้อุทธรณ์คดีต่อกรมสรรพากร รวมทั้งต่อสู้คดีในศาลภาษีอากร จำนวน ๓ รายการ คือ ๑) ในช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ๒) ในช่วงเดือนมกราคม ๒๕๕๔ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ ๓) ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔ และเดือนกันยายน ๒๕๕๕ แต่สำนักงานสรรพากรภาค ๒ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวเป็นใบกำกับภาษีที่น่าพิศวงการมีอยู่หรือการได้มาของใบกำกับภาษีซื้อ ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ที่ยังไม่แล้วเสร็จ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ทำให้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง มิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร จึงเปิดเผยให้ไม่ได้ นางสาวเดียร์ จึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานสรรพากรภาค ๒ มีหนังสือส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงด้วยวาจา ถึงเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า บริษัท กำไรดี จำกัด ได้อุทธรณ์คัดค้านการประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มของสำนักตรวจสอบภาษีกลาง โดยในชั้นการตรวจสอบของสำนักตรวจสอบภาษีกลาง พบกรณีสำแดงราคาต่ำกว่าราคาขายจริง รวมถึงการออกใบเสร็จที่ต่ำกว่าราคาขายจริง แม้ว่าข้อมูลเกี่ยวกับใบกำกับภาษีจะเป็นเอกสารที่นางสาวเดียร์ได้ยื่นเพื่อแสดงรายการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ในเอกสารดังกล่าวมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นซึ่งเป็นผู้ออกเอกสารดังกล่าว และในขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาอุทธรณ์ของสำนักตรวจสอบภาษีกลาง ดังนั้น จึงเปิดเผยให้ไม่ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารใบกำกับภาษีซื้อของบริษัท กำไรดี จำกัด ทั้ง ๓ รายการ เป็นข้อมูลที่นางสาวเดียร์นำส่งให้กับสำนักงานสรรพากรภาค ๒ ตรวจสอบเกี่ยวกับการแสดงรายการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม การเปิดเผยจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่สำนักงานสรรพากรภาค ๒ ที่จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) พิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพากรภาค ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใบกำกับภาษีซื้อของบริษัท กำไรดี จำกัด ทั้ง ๓ รายการตามคำขอ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นางสาวเดียร์

ใช้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารเอาเอกสารไปพิสูจน์กันเองว่าขายแพงบอกถูก หรือขายถูกบอกแพงก็แล้วแต่ครับ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หรือไปได้ครับ ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๒๐๗/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

เอาอย่างไฉน

หน่วยงานมีหนังสือหารือไปครับ เนื่องจากสงสัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารแบบเดียวกัน ตกลงเปิดหรือไม่เปิด ไปดูกัน

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าซึก มีหนังสือขอหารือการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร กรณีที่นางเจนนี่ และนายหนุ่มขอข้อมูลข่าวสารสำเนาแบบแปลนการก่อสร้างอาคารในโฉนดที่ดินเลขที่ +++ ของนายเกาลัด แต่นายเกาลัดคัดค้านการเปิดเผย ก็เลยถามว่าจะให้สำเนาแบบแปลนการก่อสร้างได้หรือไม่ จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๕) หรือไม่ เพราะได้ดูคำวินิจฉัย ที่ สค ๒๕๘/๒๕๕๘ และที่ สค ๑๐๘/๒๕๕๙ เป็นเรื่องการเปิดเผยสำเนาแบบแปลนการก่อสร้างอาคารแต่คำวินิจฉัยมีความแตกต่างกัน

เรื่องก็คือว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าซึกได้อนุญาตให้นายเกาลัดก่อสร้างอาคารในโฉนดที่ดินเลขที่ +++ ของนายเกาลัด ต่อมาหนังสือจากประชาชนคือนางเจนนี่และนายหนุ่มร้องเรียนว่าการก่อสร้างอาคารหลังนี้ไม่เว้นระยะห่างตามแนวเขตตามที่กฎหมายกำหนด แล้วก็มีหนังสือขอคัดสำเนาแบบแปลนบ้านก่อสร้างดังกล่าว ก็ได้เชิญทุกฝ่ายไปหารือกัน นายเกาลัดผู้ได้รับอนุญาตก่อสร้างก็คัดค้าน องค์การบริหารส่วนตำบลท่าซึกไปหาแนวคำวินิจฉัยมาดูเห็นมีความแตกต่างกันในรายละเอียด ประกอบกับในแบบแปลนการก่อสร้างอาคารระบุว่า “แบบนี้เป็นสิทธิของสถาปนิก/วิศวกร ที่ระบุข้างต้น ห้ามผู้ใดนำไปใช้หรือคัดลอกหรือทำสำเนาโดยไม่ได้รับอนุญาต” จึงขอลาถามว่าจะเปิดเผยสำเนาแบบแปลนการก่อสร้างอาคารในโฉนดที่ดินเลขที่ +++ ให้นางเจนนี่และนายหนุ่มได้หรือไม่ จะเข้ามาตรา ๑๕ (๕) หรือไม่

คณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการตอบไปว่า เรื่องนี้เป็นขอมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ และก็เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปและเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้ตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ว่าการปฏิบัติราชการ ในเรื่องใด ๆ โดยปกติให้ถือว่าเป็นเรื่องเปิดเผย เว้นแต่การรักษาความมั่นคงของประเทศ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล ก็ให้เป็นความลับเท่าที่จำเป็น ส่วนคำวินิจฉัยที่ต่างกัันนั้น ต้องดูข้อเท็จจริง เหตุผลความจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสาร โดยคำวินิจฉัย ที่ สค ๒๕๘/๒๕๕๘ ผู้ขอต้องการตรวจสอบว่าอาคารนั้นก่อสร้างถูกต้องตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ จึงต้องใช้แบบแปลนทั้งภายในภายนอกเพื่อตรวจสอบ ส่วนคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๐๘/๒๕๕๙ ผู้ขอต้องการตรวจสอบว่าความสูง ระยะร่นของอาคารถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ จึงเป็นเรื่องของสภาพภายนอกอาคารก็สามารถตรวจสอบได้ เรื่องที่หารือไปนี้จึงใกล้เคียงกับคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๐๘/๒๕๕๙

กองช่างเก็บเรื่องนี้ไว้บนโต๊ะเลยนะครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หารือไปได้ครับ ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(หารือ ๒๓ มิถุนายน/๒๕๖๓)

“รู้สิทธิ ชีวิตมีคุณค่า”